

EXPUNERE DE MOTIVE LEGEA PROTECȚIEI CIVILE

O nouă lege în domeniul protecției civile asigură cadrul normativ strategic care are ca obiectiv fundamental protecția cetățeanului prin implementarea unor concepte, termeni și cerințe, intrate deja în vocabularul de specialitate respectiv reglementarea unor elemente de interes în domeniul protecției civile care nu se regăsesc în actele normative de nivel superior aprobate până în acest moment.

Totodată, pentru evitarea unor confuzii care vizează aplicarea cadrului normativ aferent Legea 481/2006 privind protecția civilă și OUG 21/2004 cu modificări și completări prin OUG 1/2014, respectiv OUG 89/2014 se impune unificarea legislației.

Privit prin prisma protecției populației și a bunurilor materiale protecția civilă asigură cadrul organizatoric aferent răspunsului la crizele de natura urgențelor civile și celor militare

Măsurile de protecție civilă aferente urgențelor civile reprezintă o situație, non-militară, de anormalitate sau generată de o situație deosebită în curs de evoluție la care se adaugă o situație destabilizatoare, ca urmare a producerii unor evenimente grave, care prin amploarea și intensitatea sa, amenință sau pun în pericol viața și sănătatea populației, mediul, stabilitatea politică, economică ori socială, ordinea și valorile constituționale sau îndeplinirea obligațiilor internaționale ale statului și care depășește capacitatea obișnuită de intervenție a autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, necesitând adoptarea de măsuri specifice, prin acțiunea unitară a structurilor cu competențe în domeniu pentru revenirea la starea de normalitate.

Evoluțiile în domeniul protecției civile, conexe cu actele normative în domeniul situațiilor de urgență din ultimul deceniu impun actualizarea legislației de bază în acest domeniu.

Având în vedere abordările conceptuale în domeniul Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională (*SNAOPSN*) ca rezultat a conceptelor strategice ale NATO, UE și ONU în domeniul urgențelor civile se impune revederea cadrului național de reglementare în domeniul protecției civile.

Analizând reglementările existente la nivel NATO sau a statelor a rezultat că în zilele noastre Conceptul de protecție civilă se referă la ansamblul sistemelor, structurilor și resurselor gestionate de guverne și care sunt orientate spre protejarea populației non-combatante în caz de:

- a) dezastre naturale și tehnologice;
- b) împotriva atacurilor militare;
- c) dezastre rezultate din atacuri teroriste sau din hazard de altă natură;
- d) riscuri de vulnerabilitate diverse conexe conceptului de securitate națională.

Din perspectiva reglementărilor internaționale, pot fi evidențiate următoarele:

- a) Tratatul de la Lisabona din 13.12.2007 - Versiune consolidată a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene
- b) Decizia Consiliului din 23 octombrie 2001 de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă (2001/792/CE, Euratom)
- c) *Manualul NATO de management al crizelor*, Bruxelles, 2016;
- d) AJP-9 NATO Civil - Military Cooperation (CIMIC) Doctrine - MC 327/2 Politica militară a NATO pentru operațiunile de răspuns la situații de criză care nu fac obiectul articolului 5.

Pe cale de consecință, adaptat specificului național, conceptul de protecție civilă cuprinde următoarele tipuri de evenimente:

- a) situații de urgență;
- b) dezastre;
- c) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) conflicte armate.

Implementarea Măsurilor NATO de răspuns la criză, impune măsuri și acțiuni ale componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență (SNMSU) sau, după caz, al Sistemului de apărare, ordine publică și siguranță națională (SAOPSN)

Potrivit manualului NATO de răspuns la crize și cerințelor privind reziliența, cerințele inițiale prin măsuri de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile sunt:

- a) Protecția guvernului și a serviciilor critice;
- b) Resurse de energie reziliente;
- c) Abilitatea de a face față în mod eficient circulației necontrolate al oamenilor include: Circulația Necontrolată a Persoanelor și Restricții de mișcare ;
- d) Resurse alimentare și resurse de apă;
- e) Abilitatea de a face față accidentelor în masă include: Sprijin Medical, Evacuarea populației din zonele de criză și Alertarea Serviciilor de Urgență și avertizarea populației civile;
- f) Sisteme de comunicații civile reziliente, include: Comunicații civile la criză și acces la aranjamente și Protecția serviciilor de comunicații civile și infrastructură;
- g) Sistem de transport civil rezistent, include: Sistemul de asigurare a transporturilor-aviație și Furnizarea, accesul și protecția sistemelor vitale și a bunurilor de transport;
- h) Măsuri de pregătire civilă care acoperă protecția împotriva CBRN amenințări / incidente

În ceea ce privește structura organizatorică sunt menținute, vis a vis de legislația anterioară, în noua Lege sunt evidențiate următoarele:

Protecția civilă cuprinde următoarele componente: **decizională, de sprijin a deciziei și operațională**

Componenta decizională: Guvernul României și Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

Decizia în domeniul situațiilor de protecție civilă **aparține:** Primului Ministru; ministrul afacerilor interne; conducători ai instituțiilor publice centrale; Prefecți, Primari, Conducătorii operatorilor economici; Comandantul acțiunii și comandantul intervenției.

Structurile de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă sunt: Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă; IGSU; Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă; Comitete pentru situații de protecție civilă organizate la nivelul ministerelor/instituțiilor publice centrale, județene și locale; Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București; Celule de protecție civilă la nivelul instituțiilor și operatorilor economici; Inspectorii de protecție civilă sau personal de specialitate în domeniul protecției civile.

Componenta operațională în domeniul situațiilor de protecție civilă **este asigurată de:** Centre operaționale și operative cu activitate temporară sau permanentă; Centre de coordonare și conducere a intervenției; Punct de comandă; Punctul Operativ Avansat; Structuri specializate de intervenție și de sprijin pentru asigurarea răspunsului în situații de protecție civilă.

Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt: Comitetul Național; Comitetele ministeriale; Comitetul Municipiului București și județene; Comitetele locale

Centre de conducere și coordonare a intervenției sunt: Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției; Centrul Municipiului București-Ilfov/Județene de Coordonare și Centrele Județene de Coordonare și Conducere a Intervenției;

Structurile de intervenție cuprind: Structuri specializate pentru asigurarea răspunsului; Forțele de sprijin pentru asigurarea răspunsului;

Noua lege a protecției civile cuprinde următoarele elemente de noutate importante:

1. Prin noua definiție a protecției civile se stabilește la nivel general (fără a lăsa loc liber anticipărilor) cui îi revin responsabilitățile în domeniu. Definiția legii protecției civile evidențiază, în afara de dezastre și situații de urgență, alte elemente de risc la adresa securității naționale cum ar fi acțiunile hibride, sau asimetrice, precum și conflictelor armate.
2. Totodată, se evidențiază domeniile de acțiune, așa cum au fost stabilite prin HGR nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc - *prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare* -, precum și structurile sub a căror coordonare se realizează activitatea de protecție civilă la pace, respectiv conflict armat sau ale situații care amenință securitatea națională.
3. Sunt stabilite sarcini ale protecției civile, obiectivul strategic și specific în acest domeniu.
4. Sunt stabilite definițiile existente și sunt adăugate altele noi pentru: a) *dezastru*; b) *situație de protecție civilă*; c) *înștiințare*; d) *avertizare*; e) *alarmare*; f) *adăpostire*; g) *adăpost de protecție civilă*; h) *punct de comandă de protecție civilă*; i) *asanare*; j) *infrastructură critică*; k) *evacuarea*; l) *amenințare hibridă*. Se mențin, fiind introduși în noua Lege, termenii din OUG 21/2004 privind SNMSU cu modificările ulterioare.
5. Se stabilește organizarea protecției civile prin structuri, servicii specializate și încadrarea în domeniul protecției civile și se elimină elemente conceptuale greșit legiferați potrivit cărora *protecția civilă se realizează prin planuri, pregătire și planificarea resurselor*
6. Se definește tipul documentelor de planificare în domeniul protecției civile care trebuie întocmite la nivelul autorităților și operatorilor economici-
7. Se introduce un capitol nou- managementul în domeniul protecției civile – cu rolul de a clarifica aspectele de management în domeniul protecției civile, în special în ceea ce privește organizarea grupurilor de suport tehnico-științific, respectiv de suport tehnic și a hotărârilor adoptate de comitetele pentru situații de urgență și modul de fundamentare a acestora. Sunt introduse clarificări referitor la starea de alertă (măsurile și acțiuni care pot fi luate și perioada de timp pentru care pot fi adoptate);
8. Referitor la acordarea ajutoarelor și despăgubirilor pentru cetățenii afectați s-a identificat o nouă sursă - Poolul de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale
9. Sunt stabilite responsabilități pentru ministere/autorități centrale și locale
10. Sunt definite și completate activitățile care vizează protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale astfel:
 - a. se mențin, cu modificări, următoarele concepte: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție chimică, biologică, radiologică, nucleară și împotriva substanțelor înalt explozive (CBRN), evacuare.

- b. Se adaugă și se fac explicitările necesare pentru: asistență medicală, transporturi civile, asigurarea energiei și comunicațiilor în situații de protecție civilă.
- 11. Stabilirea autorităților/instituțiilor pentru care este necesară încadrarea funcției de inspector de protecție civilă: *municipii, orașe și comune cu peste 3000 de locuitori; operatorii economici sursă de risc CBRN, deținătorii de baraje cu scop hidroenergetic, precum și la operatorii economici/Instituții cu peste 250 de angajați.*
- 12. La finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă sunt stabilite praguri minime astfel:
 - a. din bugetul de stat/ din bugetele locale//bugetele instituțiilor publice și din bugetele proprii ale operatorilor economici, după caz, în limita a minim 0,15% din buget;
 - b. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității IGSU/ISU se asigură atât din bugetul de stat, cât și din bugetele locale, în limita a minim 0,35% din buget;
 - c. Cheltuielile pentru realizarea, dotarea și întreținerea adăposturilor de protecție se suportă de către deținător sau proprietar,
 - d. Cheltuielile pentru participarea României la misiuni în domeniul protecției civile, în afara teritoriului național, cu forțe și mijloace stabilite pe baza planurilor și acordurilor încheiate cu alte state, respectiv cu modulele de protecție civilă, se asigură de către ministerele implicate, de la articolul bugetar constituit pentru domeniul protecției civile.
 - e. Pentru misiunile care presupun termene de mobilizare a personalului și resurselor mai mici de 24 de ore, la nivelul IGSU, se asigură un fond de 50.000 euro, accesibil imediat prin instrumente de plată de tip card, ce pot fi utilizate în afara țării.

În susținerea expunerii de motive, anexăm și studiul **privind Organizarea protecției civile în țările europene.**

Inițiatori:

- 1. Senator **Carmen Daniela Dan, PSD**
- 2. Deputat **Florin Iordache, PSD**

ORGANIZAREA PROTECȚIEI CIVILE ÎN ȚĂRILE EUROPENE¹

AUSTRIA Sistemul politic al Austriei este organizat pe trei niveluri: 1) federal, 2) provincie / stat federal / federal, 3) municipalitate. În plus, există un nivel de guvernare între provincii și municipalitățile cunoscute ca districte (Bezirke) Principiul federației se reflectă în faptul că provinciile federale au propria autoritate în chestiuni legislative (prin parlamentele provinciale) și probleme administrative (guvernul provincial fiind cea mai înaltă autoritate) și că sunt implicați în legislația federală prin intermediul Federal Consiliu (Bundesrat). Responsabilitatea pentru protecția civilă și gestionarea crizelor și a dezastrelor revine Departamentului - Protecția civilă, gestionarea crizelor și protecției împotriva dezastrelor din cadrul Ministerului de Interne (MOI). Departamentul este organizat în două unități: "Afaceri Internaționale de Protecție Civilă și Asistență în caz de dezastru" și "Management Național de Criză și Protecție în caz de Dezastru". În cazul în care dezastrele afectează mai multe provincii federale la un moment dat sau, de fapt, întregul teritoriu al Austriei - cum ar fi cazul accidentelor care au loc în centralele nucleare de lângă graniță sau "evenimente la scară largă" în UE sau în altă parte a comunității internaționale de națiuni - coordonarea va fi efectuată invariabil de către acest organism coordonator. <i>Pe lângă reprezentanții ministerelor, acest organism include și ofițerii responsabili de protecția împotriva dezastrelor din provinciile federale.</i> În cazul unor sarcini concrete de salvare, organismul include chiar servicii de salvare, pompieri și alte unități și, dacă este necesar, Corporația Austriacă de Radiodifuziune și Agenția de Presă <i>În caz de urgență care apare în Austria sau în străinătate, Centrul Federal de Alarmare al MI reprezintă un instrument operațional de coordonare și informare și devine singurul punct central pentru provinciile federale, țările vecine, Uniunea Europeană și organizațiile internaționale. Centrul Federal de Alarmă poate funcționa 24 de ore pe zi și poate lua pașii inițiali corespunzători. Măsurile preventive de protecție împotriva dezastrelor intră în responsabilitatea guvernului federal și a provinciilor.</i> <i>La nivel regional, competența revine în principal provinciilor federale. Centrele regionale de alarmă își asumă responsabilitatea operațională pentru coordonarea intervențiilor.</i> În cadrul sarcinilor lor speciale, autoritățile federale sprijină provinciile în operațiunile de ajutorare în caz de dezastru. Din punct de vedere operațional, provinciile se bazează în principal pe organizațiile de ajutorare voluntară.	La noi avem nivelele: National Județean local la noi nu este cazul Similar proiect lege privind Pr civ Similar proiect lege privind Pr civ Similar proiect lege privind Pr civ (în comitete pot fi implicate persoane din alte ministere/instituții) Similar proiect lege privind Pr civ Vezi CNCCI La fel și la noi (national sprijina județ, județ sprijina localitate)
---	--

¹ European Commission > Humanitarian Aid & Civil Protection > Vademecum

BELGIA În ceea ce privește gestionarea crizelor, trei niveluri de guvernare sunt centrale în funcție de magnitudinea incidentului: -Nivelul municipal - responsabilitatea primarului -Nivelul provincial - responsabilitatea guvernatorului provincial -Nivel federal - responsabilitatea ministrului afacerilor interne. Toate nivelurile sunt responsabile de planificarea de urgență pe teritoriile lor respective. Pe partea de răspuns, pompierile depind de autoritățile municipale, în timp ce serviciile de protecție civilă sunt un serviciu federal. Biroul de pompieri de la Bruxelles depinde de regiunea Serviciile de protecție civilă sunt servicii federale și constau din șase unități operaționale distribuite pe teritoriul belgian: Direcția de operațiuni din cadrul Direcției Generale pentru Securitate Civilă este autoritatea competentă pentru coordonarea națională. Situațiile de urgență sunt coordonate la nivel municipal, provincial sau federal, în conformitate cu Decretul regal din 16 februarie 2006. Gestionarea nivelului sau a crizelor se bazează pe o multitudine de criterii: Fapte; Amploarea geografică; Numărul victimelor ; Impact asupra mediului ; Impact economic ; Impact social ; Mijloacele necesare. Situațiile de urgență sunt coordonate la nivel național / federal dacă: - două sau mai multe provincii sunt implicate - mijloacele disponibile guvernatorului provinciei în cadrul competenței sale de coordonare sunt insuficiente. În faza federală de planificare de urgență, Ministrul Afacerilor Interne inițiază coordonarea și promulgarea la nivel național. Direcția Generală Securitate Civilă, care este sub responsabilitatea ministrului afacerilor interne, este responsabilă de următoarele servicii de urgență: -Direct - servicii de protecție civilă -Servicii indirecte - incendiu. Decretul regal (RD) din 31 ianuarie 2003 a definit cadrul juridic pentru gestionarea crizelor la nivel național, așa-numita fază federală de planificare de urgență, așa cum sa menționat mai sus. Această legislație permite activarea unei coordonări imediate la nivel național. Decretul regal (RD) confirmă rolul Centrului de criză pentru afaceri interne (www.centredecrise.be) în evenimente care necesită coordonare la nivel federal. Astfel, acesta îndeplinește obiectivul general de a proteja populația împotriva tuturor tipurilor de riscuri care ar putea să o afecteze și de lipsa unui plan general Începând cu faza federală, trei organisme pot fi convocate la centrul de criză pentru afaceri interne: o evaluare, o gestiune și o celulă de informații. Fiecare dintre ele contribuie la procesul decizional global în cadrul competențelor lor respective. - Celula de evaluare evaluează situația. Acesta cuprinde experți și oameni de știință de la diferite autorități sau servicii competente. Acesta este prezidat de departamentul, cel mai implicat în criză, care este desemnat de celula de conducere. - Celula de management (alias Comitetul Federal de Coordonare) ia măsurile necesare și este organul de elaborare a politicilor. Ea cuprinde miniștrii competenți (federali) sau reprezentanții acestora și este prezidat, în principiu, de ministrul afacerilor interne sau de reprezentantul său. - Celula de informare comunică în mod regulat despre măsurile luate pentru a informa populația despre ultima stare de lucruri și despre deciziile luate de celula de management. Celula de informații cuprinde persoanele responsabile cu comunicarea sau cu purtătorii de cuvânt din departamentele în cauză. Fiecare situație de urgență este tratată de serviciile de intervenție. Sarcinile lor sunt împărțite în cinci așa-numite	La noi avem nivelele: National Județean local Similar proiect lege privind Pr civ Similar proiect lege privind Pr civ La noi la fel- MAI La noi la fel- MAI La noi IGSU are protecția civilă și pompierii La noi CNCCI iar până la operationalizare CNCCI se conduce de la CNCI (centru conducere integrată a MAI) La noi Comitetul Național
--	---

discipline. Fiecare dintre aceste discipline elaborează un plan de intervenție monodisciplinară care evidențiază modul lor de funcționare. <i>Disciplina 1: Operațiuni de asistență</i> <i>Disciplina 2: Asistență medicală, sanitară și psihosocială</i> <i>Disciplina 3: Poliția locală în zona situației de urgență</i> <i>Disciplina 4: Suport logistic</i> <i>Disciplina 5: Informații</i> La nivel provincial, intervenția diferitelor servicii de urgență este inițiată atunci când: -dimensiunile urgenței necesită administrarea de către guvernator -consecințele imediate ale situației de urgență depășesc teritoriul municipiului. La acest nivel, coordonarea este activată de guvernator și promulgată de guvernatorul competent teritorial (informând ministrul afacerilor interne). La nivel municipal, intervenția serviciilor de urgență are loc atunci când dimensiunile urgenței necesită gestionarea la nivel municipal. Consolidarea și coordonarea sunt activate de primar și promulgate de primarul competent teritorial (informând guvernatorul).	similar structura CNCCI similar județ si CJCCI similar localitate si CLSU
BULGARIA Conform Legii cu privire la modificările și completările la Legea Ministerului de Interne, care a intrat în vigoare din 24 noiembrie 2009, Direcția Generală Protecție Civilă (DG Protecție Civilă și Protecție Civilă) a devenit parte a Ministerului de Interne) a Republicii Bulgaria. DG Securitate și Protecție Civilă este o structură națională specializată a Ministerului de Interne responsabilă de îndeplinirea sarcinilor legate de prevenire și pregătire, gestionare, reacție și recuperare în cazul dezastrelor naturale sau provocate de om. La nivelul administrației centrale, DG Securitate și Protecție Civilă - Ministerul de Interne este împărțit în trei departamente principale: 1. Departamentul de activități operaționale; 2. Direcția Activități de Prevenire; 3. Direcția Activități Administrative; La nivel regional, în fiecare regiune geografică (raională) a țării se înființează și funcționează 28 de administrații ale DG Securitate și Protecție Civilă. Există Definiții de protecție civilă - Niveluri de comandă, control și coordonare interurbană în situații de urgență și dezastre la nivel regional și național. Guvernatorii regionali și primarii sunt responsabili pentru coordonarea și gestionarea eforturilor de salvare pe teritoriul regiunii și în municipalități Există centre operaționale de comunicare și informare (OCIC) în toate cele 28 de regiuni. Centrul de Situații al DG Securitate și Protecție Civilă - Ministerul Afacerilor Interne desfășoară coordonarea generală în caz de dezastre. La nivel ministerial, Consiliul de Miniștri formează politica de stat în domeniul protecției civile. Consiliul de Miniștri implementează gestionarea generală a protecției în caz de dezastre și adoptă Programele Naționale de Protecție în caz de dezastre și planurile anuale de implementare a acestora. Mai mult, ele introduc un sistem național de avertizare timpurie pentru a alerta autoritățile executive și cetățenii în caz de dezastre. Acestea stabilesc, prin ordonanță, termenii, condițiile și modul de funcționare a acesteia, la propunerea ministrului de interne. Miniștrii și organele menționate prin Legea administrației analizează, în limitele competenței lor, posibilele surse de risc și	Similar IGSU Similar IGSU Similar județ la noi La fel ca la noi CLSU, CJSU, CNSSU La noi CON/IGSU și CNCCI La noi CNSSU format din miniștrii

pun în aplicare măsuri preventive pentru a elimina și a limita efectul factorilor de risc care ar putea cauza un dezastru. Participă la elaborarea planurilor de protecție în caz de catastrofe, a planurilor de implementare a lucrărilor de urgență și de salvare de urgență și a planurilor de urgență externe. Ei mențin forțele și mijloacele de pregătire și oferă participarea structurilor lor subordonate ca o componentă a sistemului de salvare unificat în conformitate cu "Planurile de implementare a lucrărilor de salvare și de urgență de urgență și restaurare". Ele implementează activități de protecție în conformitate cu "Planurile de protecție în caz de dezastre" și efectuează controlul asupra punerii în aplicare a măsurilor. În caz de dezastru, prin ordinul primului-ministru, se va stabili un sediu pentru coordonare și control cu ministrul competent sau cu șeful administrației, cu privire la caracterul dezastrului. Activitățile de protecție civilă sunt implementate de unități, servicii și alte structuri operative ale ministerelor și administrațiilor și municipalităților, precum și societăți comerciale și antreprenori exclusivi, centre de urgență, alte instituții medicale și de sănătate, persoane juridice fără scop lucrativ și forțe armate. Aceste unități, servicii și structuri sunt componente ale Sistemului de salvare integrat. Sistemul integrat de salvare este organizarea, coordonarea și gestionarea activității unităților, serviciilor și structurilor în pregătirea răspunsului la dezastre și atunci când lucrările de salvare, urgență și restaurare trebuie să fie efectuate simultan de două sau mai multe părți sau unități. La nivel regional, guvernatorul districtului organizează și administrează protecția în raion. Guvernatorul organizează elaborarea și aprobarea planului raional de protecție și a planului raional pentru implementarea activităților de salvare și recuperare în situații de urgență. Guvernatorul coordonează și controlează pregătirea dezastrelor efectuate de administrația raională, unitățile teritoriale ale ministerelor și administrațiilor, persoanele juridice și persoanele fizice din raion. În cazul dezastrelor pe teritoriul raionului, guvernatorul poate pune în funcțiune planul raional de protecție civilă și anunță oficial situația de dezastru pe teritoriul raionului sau a unei părți din acesta. Guvernatorul efectuează un schimb de informații cu Centrul operațional de comunicare și informare (OCIC) al MAI. În plus, guvernatorul organizează, coordonează și controlează procesul de salvare și restaurare, precum și activitățile de salvare și recuperare de urgență. Atunci când activitățile depășesc teritoriul unui district și când primarul municipiului a solicitat asistență, trebuie creat sediul pentru coordonare. La nivel local, primarul municipalității organizează și gestionează protecția civilă pe teritoriul municipiului. Primarul organizează elaborarea unui plan raional de protecție, transmite date pentru executarea planului raional și aprobă planurile de urgență externe. Primarul coordonează și implementează măsuri preventive privind dezastrele și pune în aplicare anunțuri și informații în timp util populației în caz de dezastre. Mai mult, primarul administrează fondurile bugetului municipal pentru asigurarea activităților de protecție în caz de dezastre în municipiu și stabilește o rezervă pentru cheltuieli urgente și neașteptate legate de protecția populației. Primarul prezintă directorului raional un dosar anual privind activitatea de protecție civilă. Atunci când se produce un dezastru pe teritoriul municipiului, primarul coordonează apoi activitățile de salvare și de urgență și creează sediul pentru coordonare. Primarul poate anunța o stare de dezastru pe teritoriul municipiului și poate efectua un schimb de informații cu centrul operațional de comunicare și informare al MI din raion. De asemenea, primarul poate solicita asistență de coordonare de la guvernatorul districtului. În ceea ce privește gestionarea și coordonarea activităților de salvare și de recuperare în situații de urgență, guvernatorul raional și primarul municipiului sunt obligați să trimită informații scrise la MAI.	La noi CNSSU La noi ISU, serv voluntar si private, alte stucturi din ministere, conf competente La noi CNCCI La noi prefect si CJCCI La noi similar si mai bine precizat in noul proiect de lege La noi primar si CLSU La noi stare de alerta si stare rgenta conf OU 1/99 Similar RO
CIPRU La nivel național, misiunea principală a Forței de Apărare Civilă este de a îndeplini diverse sarcini umanitare menite să protejeze populația civilă și să o ajute să se redreseze din efectele imediate ale ostilităților sau dezastrelor, precum și să ofere condițiile necesare supraviețuirii acesteia.	Cond legii noi propusa prin proiect Lege

La nivel ministerial, ministrul de Interne, în numele Consiliului de Miniștri, este responsabil de implementarea Legii de apărare civilă și a reglementărilor relevante și are supravegherea generală și controlul asupra sistemului de apărare civilă. El coordonează serviciile și organizațiile care sunt declarate "esențiale" în scopuri de apărare civilă. Astfel, responsabilitatea apărării civile revine în general Ministerului de Interne. Forța de apărare civilă este organizată ca unități de apărare civilă în aproape toate zonele urbane și în toate satele din apropierea liniei de încetare a focului. Cele mai multe dintre unități sunt în principal cu echipaje și voluntari. Membrii Ciprului de apărare civilă, repartizați între diferitele unități, primesc formare de bază și sunt mai târziu instruiți și poziționați în diferite diviziuni ale apărării civile. Aceste diviziuni diferite sunt primul ajutor, secția de telecomunicații, secțiunea bunăstare și secțiile de luptă împotriva incendiilor, de salvare și de vecinătate. Consiliul de Miniștri aprobă Planul general de apărare civilă, care definește rolul, sarcinile și responsabilitățile tuturor componentelor sistemului de apărare civilă. În conformitate cu aceste roluri, îndatoriri și responsabilități, fiecare componentă a sistemului de apărare civilă (în principal "serviciile esențiale") trebuie să elaboreze planuri de apărare civilă pentru a face față situațiilor neprevăzute care pot apărea fie din cauza războiului, fie a dezastrului. Planurile sunt prezentate consiliilor de apărare civilă centrale sau regionale (în funcție de nivelul lor) pentru verificare și coordonare.	La noi CNSSU Similar RO Conf proiect Lege Pr Civ
CROAȚIA Protecția civilă este organizată la toate nivelurile, de la comunitățile locale la stat, ca o forță operațională de rezervă a unui singur sistem de protecție și salvare. Se compune din protecția personală și reciprocă, comanda, unitățile, comisarii și administratorii de adăposturi. Înființarea, dezvoltarea (echiparea și instruirea) și angajarea protecției civile sunt responsabilitatea șefilor unităților de autogovernare locale și regionale și directorul Direcției Naționale de Protecție și Salvare La nivel ministerial, autoritățile administrației centrale de stat, în cadrul domeniului lor de activitate și competenței prevăzute de lege, asigură funcționarea eficientă a sistemelor de protecție și salvare Conducătorii autorităților administrației centrale de stat sunt responsabili pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii cu privire la structura și domeniul de activitate al autorităților administrației centrale de stat, care se aplică obligațiilor autorităților guvernamentale de stat Coordonarea inter-ministerială transversală a fost recunoscută drept o necesitate, dar încă insuficient acceptată. Din păcate, încă nu face parte din activitățile lor de zi cu zi. Diversificarea interdepartamentală a responsabilităților în domeniul protecției și salvării coincide cu competențele la nivel funcțional și individual în cadrul organizațiilor ale căror activități implică cele referitoare la protecție și salvare. Relațiile dintre autoritățile naționale de protecție civilă și organizațiile operaționale sunt guvernate de Legea privind protecția și salvarea și alte reglementări privind principiul reacției obligatorii a forțelor operaționale de salvare și salvare la apelurile și ordinele autorităților pentru participarea la protecția și activități de salvare în caz de dezaastre și accidente majore. În aceste cazuri, numai cheltuielile efectiv suportate sunt recunoscute. Organismele responsabile pentru armonizarea operațiunilor forțelor operaționale de protecție și salvare la toate nivelurile de responsabilitate, de la nivel local la cele naționale și în funcție de tipul și de alte caracteristici ale situației de urgență, iau în considerare structura și mărimea forțelor operaționale de protecție și de salvare care trebuie să fie angajat.	La fel ca la noi Similar noi dar la ei este un fel de agenție guvernamentală Similar la noi ministere Diferit de noi Diferit de noi Diferit de noi dar exista similitudine conceptuală in organizarea răspunsului

REPUBLICA CEHĂ Consiliul Național de Securitate al Republicii Cehe este organismul consultativ guvernamental pentru securitatea Republicii Cehe. Președintele este ministrul de interne. Ceilalți membri ai Consiliului Național de Securitate sunt numiți șefi de ministere desemnate. Consiliul de Securitate Națională al Republicii Cehe a fost înființat de Guvern și a devenit consiliul său consultativ. Pentru a-și asigura sarcinile, Consiliul a înființat patru comitete de lucru permanente. Responsabilitățile lor au fost atribuite prin decizia guvernului în 1998. -Comitetul pentru planificarea apărării -Comitetul de Planificare Civilă de Urgență -Comitetul de coordonare a politicii de securitate externă -Comitetul pentru activități de informații Responsabilitatea pentru pregătirea pentru situații de urgență civilă în toate organele administrative revine reprezentanților statutari. Serviciile de urgență civilă existente operează atât în birourile administrative centrale, cât și în cele administrative teritoriale. Structura actuală: -La nivel național: Ministerul Afacerilor Interne (MI) cooperează cu alte organe ale administrației centrale, inclusiv autoritățile municipale în domeniul protecției civile -La nivel regional și local: autoritățile regionale și municipale lucrează în strânsă cooperare cu nivelul central -La nivel internațional: MOI coordonează protecția civilă atât la nivel național, cât și la nivel internațional și oferă orientări și direcții viitoare privind politica de protecție civilă Planurile de protecție civilă sunt controlate de Direcția generală (DG), de Serviciul de salvare (FRS) și de FRS regional. Organizațiile operaționale și autoritățile de protecție civilă fac parte din Direcția Generală de Pompieri și funcționează ca o singură organizație. Serviciul de salvare are o abordare unificată pentru toate tipurile de situații de urgență. Alte autorități ar putea fi implicate în funcție de tipul de urgență. Conform Legii nr. 239/2000, protecția civilă este înțeleasă ca respectarea sarcinilor de protecție civilă care decurg din Protocolul adițional la Convențiile de la Geneva privind protecția victimelor conflictelor armate internaționale din 12 august 1949. Aceste sarcini sunt în special: avertizare, evacuarea, adăposturile și supraviețuirea de urgență a oamenilor și alte măsuri pentru a-și proteja viața, sănătatea și proprietatea. Obiectivul principal al protecției civile (măsuri și proceduri) este de a minimiza consecințele situațiilor de urgență și de a proteja viața și sănătatea locuitorilor, a proprietății și a mediului. Măsurile și procedurile menționate nu sunt izolate, ci acționează ca părți ale crizei, planificării de urgență sau de apărare. Sistemul de salvare integrat, care este o compoziție a Serviciului de salvare, Poliția, Serviciul de salvare medicală, este un element important și un instrument fundamental pentru coordonarea organizațiilor și a serviciilor, precum și măsurile și procedurile acestora în pregătirea pentru urgențe, salvare și recuperare.	Este la noi DSU, IGSU CNSSU Este vb de consiile interministeriale care nu fac obiectul Legii Pr Civ La noi IGSU si ISU + ministere conf competentelor la noi DSU si IGSU + ... ministere la noi ISU + din judet la noi DSU si IGSU la noi IGSU.. conf legii vechi (481) si cea propusa acum ca la noi
--	--

DANEMARCA Începând cu 1 ianuarie 2007, Danemarca are următoarea structură administrativ-teritorială: Nivelul 1: Statul Nivelul 2: Regiunile și municipalitățile Nu există un sistem de subordonare între regiuni și municipalități, deoarece acestea au sarcini și responsabilități diferite. Danemarca este împărțită în 98 de municipalități. Conducerea statului se află în mâinile miniștrilor individuali, care, în conformitate cu legea, ordonă să reglementeze mai atent zonele individuale. O parte a conducerii de stat este acordată independenței funcționale a Guvernului și a ministrului individual. Acest lucru se aplică în special comitetelor care solicită cunoștințe speciale de specialitate sau cu membri ai unor organizații sau grupări politice. În Danemarca există 5 regiuni (regioner, singular - regiune): Hovedstaden, Midtjylland, Nordjylland, Sjælland și Syddanmark. Organele de conducere ale regiunilor sunt consiliile regionale cu 41 de membri aleși în mod direct pentru perioade de patru ani. Consiliul regional este condus de un președinte ales de același consiliu. Sarcinile celor 5 regiuni includ asistența medicală, funcționarea instituțiilor de învățământ sociale și speciale și dezvoltarea regională. Regiunile sunt conduse de un consiliu regional ales fără autoritate de a impune taxe și cu serviciile de sănătate și dezvoltare regională ca sarcini principale. Autoritățile regionale sunt conduse de un consiliu primar ales cu autoritatea de a percepe impozite și taxe, cu principalele sarcini ale instituțiilor de îngrijire a copiilor, școlilor elementare, îngrijirea vârstnicilor, culturii, mediului și drumurilor. Structura de protecție civilă reflectă structura administrativă globală. Cetățenii danezi sunt protejați de "pregătirea pentru salvarea pe trei nivele", iar protecția este asigurată de un sistem combinat de urgențe guvernamentale și municipale. Protecția civilă daneză este structurată pe următoarele niveluri: centrală, regională și municipală. La nivel național, miniștrii individuali sunt responsabili, în cadrul propriilor domenii de administrare, pentru planificarea și luarea măsurilor necesare pregătirii civile. Ministrul Apărării este responsabil de coordonarea planificării pregătirii civile, de punerea în aplicare a oricăror măsuri asociate și de participarea la lucrările care nu sunt întreprinse de alte autorități. Agenția daneză de gestionare a situațiilor de urgență (Beredskabsstyrelsen; DEMA) are responsabilitatea de coordonare în numele ministrului Agenția daneză de gestionare a situațiilor de urgență este o agenție guvernamentală daneză din cadrul Ministerului Apărării care are sarcina principală de a gestiona centrele de intervenție în situații de urgență, de a supraveghea pregătirea pentru salvarea națională și municipală și de a consilia autorități cu privire la aspectele de pregătire. DEMA are responsabilități direcționate privind prevenirea incendiilor și dezvoltarea generală a pregătirii și a răspunsului la situații de urgență. Mai mult, DEMA este direct responsabilă pentru pregătirea și răspunsul chimic și nuclear. DEMA este organizată în patru zone principale, fiecare acoperind o parte din răspunsul de urgență danez: - Răspuns operațional (Divizia Națională, Divizia Internațională, Divizia Chimică și Divizia Nucleară). Divizia chimică îndeplinește următoarele sarcini: Investigații chimice analitice ale substanțelor necunoscute, inclusiv agenții chimici de război (CWA) și explozivi; examinarea mărfurilor periculoase și a materialelor periculoase; informații privind substanțele periculoase,	Noi avem 3 (național, jud, local) Noi 42 judete/Bucuresti Similar RO Guvernul Jn RO Diferenta- Danemarca are Pr civ la MAPN Atributii ca la IGSU La noi este diferti La ei este vb de structura de forte similara MAPN de la noi (forte terestre , aeriene si navale sau dupa caz in structura acestora structuri geniu, NBC etc
---	---

inclusiv "Ghidul pentru reacția de urgență la incidentele cu materiale periculoase" și "Manualul pentru reacția la incidentele cu materiale periculoase"; și servicii de consultanță, inclusiv Centrul de răspuns la situații de urgență. - Centrul pentru Educație și Dezvoltarea Resurselor Umane realizează servicii de consultanță educațională profesională pentru colegii, centre și sistemul de pregătire a protecției civile municipale, inclusiv regulamente de pregătire și planuri pentru personalul de pregătire; instruirea cursurilor de formare; gestionarea și dezvoltarea cursurilor și exercițiilor naționale și interne de formare; recrutarea de personal, administrarea personalului și politica de personal; cooperarea cu universitățile naționale și internaționale și cu centrele de pregătire în domeniul protecției civile. - Planificarea de urgență include supravegherea altor agenții guvernamentale, regionale sau municipale și a companiilor private privind planificarea pregătirii. - Prevenirea include inspecția, consilierea, supravegherea și elaborarea normelor și legilor naționale referitoare la aspectele tehnice și comportamentale de prevenire a incendiilor și exploziilor.	La noi Facultatea Pompieri și Sc Subof Boldesti + Centrul de Pfragatire în domeniul Pr Civ-Ciolpani Similar RO Similar RO
Ca parte a planificării la nivel național, DEMA coordonează activitatea ministerelor privind planificarea protecției civile la NATO. Conform Legii privind pregătirea, municipalitățile trebuie să pregătească un plan de urgență pentru toate misiunile pentru care sunt responsabile orașele, în timp de pace sau în perioade de criză și de război. La nivel regional, cea mai importantă sarcină este administrarea Centrele regionale pentru pregătirea națională de salvare sunt subordonate DEMA. Pregătirea națională de salvare regională cuprinde cinci centre regionale. Centrele regionale oferă asistență pentru pregătirea municipală de salvare ori de câte ori această asistență este necesară, în funcție de natura sau amploarea accidentului sau dezastrului. Sarcinile legate de urgențe și catastrofe sunt coordonate de comitetele regionale de coordonare, care includ reprezentanți ai poliției, regiunii locale, DEMA, Garda de Acasă și alte agenții relevante, în funcție de natura crizei. Sistemul de pregătire pentru salvare oferă, de asemenea, o rezervă națională de pregătire pentru salvare în perioade de criză. Cea mai importantă sarcină a sistemului de pregătire regională pentru salvare rămâne, prin urmare, formarea profesioniștilor. Sistemul de pregătire pentru salvarea municipală trebuie să fie capabil să ofere servicii de participare corespunzătoare. În plus, acesta trebuie să fie pregătit să primească, să evacueze și să hrănească evacuați și alte persoane aflate în dificultate, inclusiv victimele inundațiilor și alte catastrofe naturale. Serviciul municipal de salvare este administrat de o comisie municipală de planificare a situațiilor de urgență, care prin lege este întotdeauna prezidat de primar. Comisia este responsabilă de planificarea integrată a protecției civile, inclusiv planurile de evaluare a riscurilor și de operațiunile de participare operațională. Pentru a consolida coordonarea dintre apărare, poliție și alte autorități civile în cazul unor crize majore în Danemarca, a fost creat un personal operațional național (NOST). Coordonarea inter-agențiilor, nivelurile de comandă și control sunt asigurate de Grupul național de coordonare a gestionării crizelor și de NOST Principala sarcină a NOST este de a juca un rol de coordonare în caz de incidente majore, dezaastre și amenințări de securitate, inclusiv acte teroriste în Danemarca, care nu pot fi soluționate în fiecare regiune / raion al poliției, precum și sarcini care implică mai multe evenimente simultane în diferite regiuni / părți ale țării, care pot întâmpina necesitatea unei coordonări la nivel național. Sarcina sa esențială este să creeze și să mențină o imagine de ansamblu rapidă a unei situații date pentru a oferi o bază relevantă pentru luarea deciziilor în rândul autorităților responsabile și pentru a oferi o bază pentru coordonarea și prioritizarea necesară atât a problemelor de rezolvare a problemelor, să îl supună factorilor de decizie relevanți. Poluarea maritimă: Legea daneză privind protecția mediului marin specifică cadrul juridic privind controlul poluării	În RO este IGSU care se ocupă de urgențele civile. La NOTO au reprezentanți și alte ministere ex: Sanatate, Transporturi... La noi nu este dar poate fi gândită prin poligoanele și centrele de antrenament/pregatire care se fac acum Cam ca la noi cu CNCCI, COG sau CNCI Noi nu avem o divizie ca la ei. Depoluarea în RO este la MT, MM și ARSVOM (partial)

chimice și hidrocarburilor în largul mării, în apele de mică adâncime, în apropierea coastelor și a țărmurilor. Conform legii, ministrul mediului, în cooperare cu serviciul militar de apărare, serviciile locale de pompieri și de salvare și alte autorități, este responsabil pentru operațiunile de control al poluării pe mare și în apele. 1 ianuarie 2000 sarcina a fost transferată Ministerului Apărării. De la această dată, obligațiile privind poluarea marină au fost atribuite comenzii de apărare, iar în prezent comandamentul operativ al navelor efectuează răspunsurile pe mare și în apele de mică adâncime de lângă coaste. Municipalitățile sunt responsabile pentru răspunsul pe țărmuri și în porturi	
ESTONIA Structura estoniană a protecției civile este bidimensională și aplică responsabilitatea funcțională și responsabilitatea zonelor pentru a răspunde urgențelor. Responsabilitatea funcțională implică faptul că ministerul / administrația responsabilă cu o anumită funcție direcționează și coordonează planificarea de urgență a acestei funcții la toate nivelurile (național, regional și local). Organizarea responsabilităților de protecție a infrastructurilor critice este distribuită între diferite ministere. Responsabilitatea zonelor implică faptul că responsabilitățile au fost alocate diferitelor niveluri administrative (naționale / centrale, regionale și locale) și că planificarea de urgență este tratată în funcție de gradul de competență care există la fiecare nivel diferit. La nivel național, Ministerul de Interne are responsabilitatea generală de coordonare a protecției civile în Estonia. În calitate de instituție guvernamentală aflată sub jurisdicția Ministerului de Interne, Consiliul de salvare al Estoniei are un rol de lider în planificarea pregătirii pentru urgențe și gestionarea operațională a patru centre regionale de salvare. De asemenea, este responsabil pentru dezvoltarea și implementarea politicilor naționale de salvare. Resursele operaționale de protecție civilă din cele patru Centre de salvare regionale aparțin Comitetului de salvare estonian. Consiliul de salvare reprezintă, de asemenea, Estonia în relațiile bilaterale și multilaterale în ceea ce privește protecția civilă și cooperează cu organele de gestionare a situațiilor de urgență și de protecție civilă ale ONU, UE, NATO și alte organizații relevante. Serviciile de salvare sunt împărțite în patru centre regionale de salvare. La nivel regional, guvernatorii județeni sunt direct responsabili față de ministrul de Interne Șeful Comitetului regional pentru gestionarea crizelor este șeful Centrului Regional de Salvare. La nivel local, Consiliul Local al Guvernului este cea mai înaltă autoritate de protecție civilă. Șeful comisiei locale de gestionare a crizelor este primarul municipiului rural sau primarul orașului	Ca la RO Ca la noi Similar RO La noi este diferit Ca la noi CLSU si CJSU
FINLANDA Au avut loc reforme în administrația regională. Dispozițiile legislative au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2010. Toate birourile de stat provinciale anterioare, centrele de ocupare a forței de muncă și economice, centrele regionale de mediu, agențiile de autorizare a mediului, districtele rutiere și districtele de sănătate și securitate ocupațională au fost eliminate treptat, iar funcțiile și sarcinile lor au fost reorganizate și raționalizate în două noi organe administrative regionale ale statului: Agențiile Administrative Regionale de Stat (AVI) și Centrele pentru Afaceri și Industrie, Transport și Mediu (ELY). Există șase agenții administrative regionale de stat și 15 centre pentru afaceri și industrie, transport și mediu, care au început să funcționeze la 1 ianuarie 2010. Noua structură administrativă va constitui, de asemenea, un cadru pentru schimbările viitoare în administrația de stat regională. Șefii unităților administrative sunt numiți de guvernul național. Coincide cu structura statului de protecție civilă. Regiunile de servicii de salvare și de salvare (22) sunt organizate și finanțate de municipalități. La nivel național, serviciile de salvare finlandeze funcționează în conformitate cu următoarele principii:	Similar ministerelor de linie de la noi (Transportul , Mediu, Sanatate...) Sefi afentii – simar ministrii din Guv

-Serviciile de salvare iau măsuri eficiente de prevenire a accidentelor -Personalul serviciilor de salvare este bine motivat și calificat -Serviciile de salvare efectuează lucrări de siguranță în cooperare cu o rețea de parteneri. Serviciile furnizate sunt proporționale cu amenințările și orientate spre client și sunt realizate economic. Funcțiile serviciilor de salvare finlandeze sunt împărțite în prevenirea accidentelor, operațiunile de salvare și apărarea civilă. La nivel ministerial, Serviciul de salvare al Ministerului de Interne conduce și monitorizează serviciile de salvare. Ministerele sunt responsabile fiecare de sarcinile strategice relevante pentru sfera lor de activitate. Funcțiile vitale pentru societate sunt: conducerea statului (Prim-ministrul și Ministerul Justiției), capacitatea externă de acțiune (Ministerul Afacerilor Externe), apărarea militară a națiunii (Ministerul Apărării), securitatea internă (Ministerul de Interne), funcționarea economiei și societății (Ministerul Finanțelor, Ministerul Ocupării Forței de Muncă și Economiei și Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor), asigurarea mijloacelor de trai ale populației și capacitatea acestora de acțiune (Ministerul Sociale și sănătate) și capacitatea lor de a tolera o criză (Ministerul Educației), prevenirea inundațiilor și pregătirea pentru a organiza servicii de apă în situații excepționale (Ministerul Agriculturii și Pădurilor) și prevenirea riscurilor de mediu (Ministerul Mediului) Pentru a asigura cooperarea dintre ministerele relativ independente, șefii miniștrilor de pregătire sunt numiți pentru a se ocupa de planificarea de urgență și de măsurile necesare pentru pregătirea pentru situații de urgență. Biroul Primului Ministru coordonează planificarea de urgență, facilitată de șefii miniștrilor de pregătire. La nivel regional, Finlanda este împărțită în 22 de regiuni ale serviciilor de salvare. Departamentele regionale de salvare sunt responsabile pentru furnizarea de servicii de salvare la nivel local în zona lor. Mai mult, municipalitățile finlandeze au obligația statutară de a organiza împreună servicii de salvare în regiunile de servicii de salvare. Funcțiile serviciilor regionale de salvare se efectuează în cooperare între municipalitățile din regiune, conform legii. În cadrul unei regiuni de servicii de salvare, există un departament de salvare cu personal permanent. Autoritățile de stat monitorizează și controlează nivelul serviciilor furnizate de departamentele regionale de servicii de salvare. Nivelul de servicii trebuie să respecte setul legal de cerințe privind disponibilitatea de acțiune în caz de accident sau de urgență. Resursele, atât forța de muncă, cât și echipamentul, precum și starea de pregătire ar trebui să corespundă riscurilor respective din regiune. Departamentele de salvare sunt multifuncționale și responsabile pentru operarea în toate tipurile de situații de urgență, cum ar fi incendiile, accidentele zilnice, cum ar fi accidentele de circulație și dezastrele majore. Acestea oferă, de asemenea, asistență în caz de dezastre din timpul războiului provocate de atac armat (protecție civilă). Atunci când mai multe autorități din diferite ramuri ale administrației sunt implicate într-o operațiune de salvare, autoritatea de salvare coordonează măsurile. Acest lucru se aplică tuturor nivelurilor de administrare: la nivel ministerial, Ministerul de Interne își asumă responsabilitatea coordonării, iar la nivel local această sarcină este atribuită serviciilor regionale de salvare sau, într-o sarcină operațională, autorității de salvare care conduce operațiunea.	Similar RO Similar RO Este vb de agentie GUV – la noi nu este Ca la noi fiecare minister prin centrul operativ executa misiuni de monitorizare pe domeniul de competenta Ca la noi Ca la noi, MAI la nivel central
FRANȚA Structura de protecție civilă este organizată la nivel național, zonal și departamental. La nivel național, ministrul de Interne pregătește măsuri de salvare și coordonează resursele de urgență provenite de la stat, comunitățile teritoriale și instituțiile publice pe întreg teritoriul. El este asistat de funcționarii publici de primă apărare și de	Similar si RO Similar RO RO nu are un centrul de management

Centrul de Operațiuni Interdepartamentale de Management al Crizelor în îndeplinirea sarcinilor sale de coordonare a resurselor de urgență. La nivel zonal, prefectul zonei coordonează resursele de urgență din zona de apărare. El are la dispoziție Centrul operațional de coordonare operațională interregională (COZ) pentru îndeplinirea acestei sarcini. El este asistat în pregătirea măsurilor de salvare de către Secretariatul General al Zonei de Apărare și Statul Major al Zonelor Securității civile. La nivel departamental, prefecul departamentului implementează resursele de urgență publice și private și coordonează aceste resurse în departament. El are la dispoziție Centrul de Operații al Departamentului de Servicii de Urgență și de Urgență. Dacă apare o criză, se activează trei noi centre operaționale; una la Ministerul de Interne și celelalte două la nivel zonal (Centrul de Operații de Apărare Zonală) și la nivel departamental (Centrul de Operațiuni) La nivel național, sarcina generală a Direcției de Apărare și Securitate Civilă (DSC) este de a proteja statul, persoanele și proprietatea ca răspuns la amenințările de agresiune prin pericole emergente și împotriva riscurilor, dezastrelor de orice fel și a catastrofelor. În cele din urmă, participă, de asemenea, la protecția mediului. La nivel ministerial, DSC este atașat la Ministerul de Interne. Centrul său operațional național (CODIG) asigură monitorizarea permanentă a operațiunilor de salvare pe scară largă la nivel național în Franța și în străinătate. Acesta este responsabil pentru informarea ministrului de interne și a autorităților statului cu privire la accidente și catastrofe. Centrele operaționale zonale privind siguranța publică (COZ) sunt înființate în Marsilia, Lyon, Rennes, Bordeaux, Metz și Paris. În interiorul fiecărei zone de apărare, COZ asigură coordonarea operațiunilor de ajutor și de salvare sub autoritatea prefectului Siguranța publică este o competență comună între autoritățile locale și stat. Primarul din fiecare municipalitate (comuna) și prefectul departamentului sunt responsabili pentru asigurarea prevenirii riscurilor și a distribuirii ajutorului și a salvării. Prefectul adoptă planul departamental ORSEC (organizarea generală a ajutorului public și privat) sau orice alt plan de ajutorare și salvare (de exemplu planul roșu de punere în aplicare a lanțului de ajutor medical în cazul numeroaselor victime). Prefecții au la dispoziție serviciul interdepartamental pentru apărare economică și civilă și protecție civilă (SIDPC). În fiecare zi, activitățile de siguranță publică sunt conduse de cei 238 000 de pompieri profesioniști și voluntari (inclusiv cei 8.400 de bărbați ai Brigăzii de Pompieri din Paris (BSPP) și Batalionul de Foc de la Marsilia (BMPM), ridicați din motive istorice armata și marina). Pompierii aparțin organelor municipale, intercomunale sau departamentale. În fiecare departament (cu excepția Parisului și a celor trei departamente înconjurătoare ale acestuia, în care operează BSPP) serviciile de pompieri și salvare departamentale (SDIS), o instituție publică, sunt finanțate de autoritățile locale și prezidate de președintele consiliului general, autoritatea prefectului pentru implementarea operațională a mijloacelor de ajutor.	integrat al crizelor. În RO sunt definte crize de natură militară, teroristă, ordne punică si SU/Pr Civ În RO prefectul are la disp COJ/ISU sau CJCCI La noi nu este la fel . La noi se activează CNCI din MAI pe ordine publică și CNCCI pe SU La noi este MAI/DSU/IGSU La noi CNCI și CNNCI la operaționalizare La noi similar jandarmerie cele 8 brigăzi Avem multe elemente de similitudine (mai ales prin noua Lege a Pr Civ) Misiunile sunt similare Similar la noi județele
GERMANIA Germania este o republică federală și fiecare stat constitutiv are propriul pariament și guvern și un grad ridicat de autonomie. Cele mai multe state sunt împărțite în circumscripții administrative, iar fiecare raion este împărțit în județele administrative și în cartierele județene. Autogovernarea locală (municipalitățile "Kommunen") administrează, printre altele, transportul local și construcția drumurilor, alimentarea cu energie electrică, apă și gaze, canalizarea și protecția zilnică.	Similar RO mai putin elementele de autogovernare- Landuri

Conform legilor fiecărui "Land", prima autoritate responsabilă în timpul unui dezastru pe timp de pace este districtul rural, autoritatea județeană sau municipală. Directorul administrației pentru fiecare dintre aceste autorități gestionează răspunsul local la urgențe și dezastre. Conform nevoilor situației, un personal alcătuit din funcționari ai administrației sale, reprezentanți ai altor autorități și servicii, precum și alte organizații implicate în gestionarea dezastrelor îl asistă în îndeplinirea atribuțiilor sale administrative. Pentru executarea tehnică și tactică a măsurilor necesare, el numește un director de operațiuni, care este asistat de un personal care include reprezentanții organizațiilor și unităților care participă la operație (de exemplu, poliția, departamentele de pompieri, organizațiile neguvernamentale și întreprinderi private). Atunci când un dezastru afectează mai multe districte sau depășește capacitățile administrației locale, următoarea autoritate ierarhică superioară asigură coordonarea. Guvernul federal sprijină autoritățile locale și regionale și statele cu propriile forțe operaționale (de exemplu, Agenția Federală pentru Asistență Tehnică (THW), poliția federală și, cu anumite limitări în ceea ce privește utilizarea armelor, Forțele Armate) pentru asistență și cu serviciile oferite de Biroul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de catastrofe. În vremuri de război, guvernul federal este în general responsabil pentru apărarea civilă. Se face distincție între protecția civilă ca sarcină națională (federală) în timpul războiului și gestionarea și planificarea în situații de urgență în timp de pace. Aceasta duce la două domenii independente de drept și administrație: -Planificarea de urgență în timp de pace - competența statelor -Planificarea de urgență "extinsă" în caz de război - responsabilitatea statului federal. În plus, protecția civilă în Germania se desfășoară la fiecare nivel administrativ în conformitate cu sarcinile stabilite în respectivele legi. Organizațiile operaționale îndeplinesc sarcini ordonate de autoritățile de protecție civilă. La efectuarea operațiunilor la fața locului, autoritățile competente sunt sprijinite de pompieri, organizații private de ajutorare și ONG-uri (la nivel federal). Germania are autorități diferite în conformitate cu competențele prevăzute de lege: - Ministerul Federal al Afacerilor Interne este asistat de următoarele autorități în baza temei lor juridice: * Biroul Federal de Protecție Civilă și Asistență în caz de Dezastre , respectiv *Agenția Federală de Ajutor Tehnic. -16 Ministerele de Interne ale statelor -Districtele administrative (unde este cazul) -Județe și cartiere județene -Municipalități. Obiectivul general al planificării urgente civile germane este de a proteja statul și cetățenii săi. Responsabilitățile operaționale pentru protecția populației în momente de urgență revin statelor constituționale ca reprezentanți ai guvernului federal. Pregătirea federală pentru protecția populației în timpul războiului sau amenințarea iminentă a războiului este privită ca o "extindere" a planificării urgențelor civile și a responsabilității statului federal. Toate autoritățile de protecție civilă contribuie, sub forma planificării, a administrației și a resurselor materiale, la prevenirea gestionării dezastrelor în timpul recuperării și a recuperării de orice tip de dezastre, urgențe și conflicte armate. Un grup de coordonare interministerială poate fi înființat în cadrul Ministerului Federal al Afacerilor Interne, atunci când catastrofa depășește capacitatea unui "Land" de a face față acestei situații sau care sa extins dincolo de granițele sale teritoriale. În astfel de cazuri, Ministerul Federal al Internelor, în colaborare cu alte ministere federale și celelalte state, asigură coordonarea asistenței acordate "teritoriului" afectat de dezastru. În cazul unei crize militare, 13 ministere diferite sunt responsabile pentru planificarea urgențelor civile în domeniile lor respective, în timp ce Ministerul de Interne are o funcție de coordonare globală. Planificarea federală pentru urgențe civile constă în luarea de măsuri pentru asigurarea continuității funcțiilor sociale în momente de urgență. Acestea includ continuitatea guvernului,	Similitudini cu RO la organizarea rapunsului la nivel Land Concepție operațională similară THW particularitate pe care RO nu o are Similitudie cu actuala lege a Pr Civ Noua lege a Pr Civ ar asigura elemente de similitudine La fel ca noua Lege a Pr Civ La noi CNCCI La fel și la noi
---	---

protecția civilă, furnizarea de bunuri și servicii și sprijinul forțelor armate. La fiecare nivel, coordonarea între organizații este asigurată de autoritatea competentă respectivă. Conform Constituției Germaniei, statele sunt responsabile pentru gestionarea tuturor dezastrelor într-o situație de pace în timp. Nu există diferențe structurale între diferitele tipuri de dezastre.	La fel și la noi pe palier județean și local
GRECIA Protecția civilă din Grecia este organizată ca un sistem de resurse coordonat, prin care autoritățile naționale, regionale, provinciale și locale colaborează cu instituțiile și serviciile locale și publice. Fiecare dintre aceste autorități și instituții și-a dezvoltat propria parte a planului național de protecție civilă (Xenokrates) și își aduce contribuția proprie la realizarea obiectivelor de protecție civilă. Organismele elene responsabile pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție civilă sunt: -Secretariatul General pentru Protecția Civilă (GSCP) -Comitetul Interministerial pentru Planificare Națională (ICNP) -Organismul central de coordonare pentru protecția civilă (CCB) -Mai multe autorități, organizații și instituții care lucrează împreună ca parte integrantă a operațiunilor de planificare și salvare (de exemplu, ministerele, pompierii, poliția, forțele de apărare, instituțiile de sănătate și de protecție a sănătății, autoritățile de aviație și radiații) -Secretariatul General al regiunii - Prefecturile -Municipalitățile O serie de servicii sunt implicate în acordarea ajutorului în caz de dezastre în Grecia: -Corpul de incendiu -Paza de coastă - Politia - Serviciile de sănătate -Forțele armate -Organizația pentru Planificarea și Protecția Cutremurului (EPPO) -Agențiile competente la nivel regional și local -Organizații voluntare cu experiență în domeniul protecției civile Misiunea Secretariatului General pentru Protecție Civilă (GSCP) este de a proteja viața, sănătatea și proprietatea cetățeanului împotriva pericolelor naturale, tehnologice și de altă natură. În plus, aceasta cuprinde protejarea patrimoniului cultural, a clădirilor și monumentelor istorice, a resurselor și a infrastructurii. Secretariatul General pentru Protecție Civilă (GSCP) studiază, planifică, organizează și coordonează politica țării privind problemele de conștientizare, prevenire și confruntare a dezastrelor naturale sau provocate de om. Ea coordonează acțiunile serviciilor publice și ale voluntarilor civili, asigurând totodată vigilența țării pentru a face față acestor dezastre. Toate ministerele, regiunile și prefecturile ar trebui să elaboreze planuri speciale pentru confruntarea dezastrelor pe baza planului național de protecție civilă "Xenokrates". Secretarul General al Protecției Civile este coordonatorul general al planificării. Comitetul Interministerial pentru Planificare Națională (ICNP), alcătuit din șefii ministerelor competente, aprobă planul național	La fel și la noi GSCP- este similar agenției guv de pr civ La noi Coordonare Pr civ- este DSU/IGSU Prefecturi- similar RO Similar RO Serviciile implicate în acordarea ajutorului în caz de dezastre sunt similar RO Nu avem – la noi este IGSU si DSU in cadrul structurii MAI La fel ca la noi- vezi PAAR

anual de protecție civilă, inclusiv bugetul de protecție civilă al fiecărui minister. De asemenea, raportează despre punerea în aplicare a măsurilor guvernamentale de reabilitare după catastrofe majore. Organismul central de coordonare pentru protecția civilă (CCB), format din secretarii generali ai ministerelor competente și prezidat de secretarul general pentru protecția civilă, prezintă planul național anual de protecție civilă și bugetul pentru aprobare din partea ICNP. BCC este responsabilă pentru urmărirea și evaluarea planificării naționale anuale și pentru coordonarea răspunsului, recuperării și reabilitării catastrofelor majore. Secretarul general pentru protecția civilă și secretarii generali ai regiunilor și prefecții au sarcina de a coordona toate forțele operaționale, în funcție de situația în care dezastrul este general, regional sau local. Centrul Național Operațional de Protecție Civilă oferă tot felul de asistență forțelor de protecție civilă.	La noi CNSSU- miniștrii Centrul Operațional de Pr Civ este Centrul Operațional național-IGSU și CNCCI
UNGARIA Autoritatea națională de protecție civilă este Direcția Generală Națională pentru Managementul Dezastrelor, supravegheată de Ministerul Administrației Locale. Ministrul administrației locale este astfel responsabil pentru gestionarea generală a dezastrelor și este responsabil cu gestionarea protecției civile și cu implementarea sarcinilor aferente. Structura de protecție civilă este organizată la trei niveluri: național, regional (județean) și local (municipalități). La nivel național, Parlamentul stabilește principiile de protecție civilă și principalele direcții și condiții de implementare. Guvernul poate dispune desfășurarea în paralel a organelor de protecție civilă, poate oferi baza fiscală pentru dezvoltarea sa, coordonează activitățile conexe protecției civile, cum ar fi educația și modernizarea tehnică, și decide asupra numărului total de organizații de protecție civilă și a numărului total de personal. La nivel regional, președintele Adunării Generale Județene, la Budapesta, primarul, conduce și organizează executarea sarcinilor de protecție civilă. La nivel local, primarul gestionează, în limitele competenței sale, implementarea sarcinilor de protecție civilă În perioada de prevenire, Comitetul de coordonare guvernamental (CCG) coordonează sarcinile legate de pregătirea unui dezastru prognozat, inclusiv analiza și evaluarea situației prognozate. De asemenea, gestionează evaluarea națională a zonelor predispuse la dezastre. În perioada de protecție, CCG coordonează activitățile organizațiilor participante, atât la nivel central, cât și la nivel local. Monitorizează și coordonează, la cerere, prevenirea accidentelor nucleare sau a accidentelor și protecția împotriva daunelor provocate de apă. CCG direcționează sarcinile de reabilitare pe baza deciziei guvernamentale. În caz de dezastru, Comitetul de lucru pentru protecția preliminară a CCG coordonează implementarea sarcinilor profesionale.	Similar RO- MAI Ca la noi La noi parlamentul asigură Legea Pr Civ si alte legi La fel ca la noi vis a vis de raspunderea GUV Similar RO La fel la noi La noi este CNCCI- deci similar La noi este CNCCI- deci similar
IRLANDA În scopul protecției civile, fiecare dintre consiliile județene și municipale funcționează ca Agenții principale de reacție (PRA) și, ca atare, a elaborat planuri majore de reacție în caz de urgență. Nu există o singură agenție responsabilă de gestionarea majoră a situațiilor de urgență în Irlanda. Mai degrabă, ministerele guvernamentale și autoritățile publice competente sunt responsabile pentru menținerea funcționalității adecvate de gestionare a situațiilor de urgență, în conformitate cu obiectivele lor statutare. Coordonarea dintre aceste părți interesate este promovată de o serie de mecanisme de coordonare interblocare, după cum sa menționat mai sus. Grupul de Lucru al Guvernului privind Planificarea Urgentă supraveghează activitățile de gestionare a situațiilor de urgență ale tuturor ministerelor și autorităților publice.	Nivel judet și local ca la noi Au asemănări cu sistemul SUA Similar CNSSU

Oficiul de planificare de urgență (OEP) este responsabil față de ministrul apărării pentru coordonarea și supravegherea planificării de urgență. Oficiul de planificare de urgență (OEP) prezidează Grupul de lucru interdepartamental privind planificarea de urgență (IDWG). Grupul de lucru interdepartamental privind planificarea de urgență (IDWG) cuprinde funcționari care reprezintă ministerele guvernamentale și autoritățile publice cu rol de sprijin principal sau principal în gestionarea situațiilor de urgență ale Guvernului. Grupul de Lucru al Guvernului impune IDWG efectuarea unor studii specifice și dezvoltarea unor aspecte particulare ale gestionării situațiilor de urgență. Grupul național de coordonare se angajează să îndeplinească funcțiile de nivel național stabilite în cadrul unui cadru pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență (Cadrul / MEM), să continue să dezvolte, să mențină și să actualizeze cadrul în lumina experienței aplicării acestuia și să raporteze cu privire la aceste aspecte Grupul de lucru guvernamental privind planificarea de urgență. Grupul cuprinde reprezentanți ai PRA și ai ministerelor lor, ai Forțelor de Apărare și ai Departamentului Apărării. În caz de urgență majoră, structurile de coordonare sunt adoptate. Centrele de coordonare pot fi create la fața locului, la nivel local, regional și național. Cadrul recunoaște că coordonarea este o funcție specifică în gestionarea situațiilor de urgență, iar sarcina de coordonare este atribuită agenției principale în răspunsul la nivel local și regional și ministerului guvernului principal la nivel național. Pentru răspunsul la nivel local și regional, determinarea agenției principale este stabilită în cadrul bazat pe tipul incidentului. Ministerul de conducere este pre-determinat de tipul incidentului, bazat pe Orientarea strategică de planificare de urgență a Biroului de Urgență. Structurile de coordonare sunt prezentate în diagrama de mai jos. La nivel național, obiectivele protecției civile sau planificării de urgență trebuie să pună în aplicare, într-un cadru guvernamental definit, măsuri de identificare și de atenuare a pericolelor naturale și tehnologice și de a planifica, de a reacționa și de a conduce la recuperarea de urgențe majore, amenință persoanele, infrastructura, mediul și proprietatea. La nivel ministerial, rolul principal de a pregăti și de a răspunde unei urgențe de un anumit tip revine ministrului funcțional al Guvernului și ministerului său de guvernare, cu sprijinul altor ministere și autorități publice relevante Grupul de lucru guvernamental privind planificarea de urgență, prezidat de ministrul apărării, este structura de nivel înalt care oferă politică și direcție și care coordonează și supraveghează activitățile de gestionare a situațiilor de urgență ale tuturor ministerelor și autorităților publice. Agențiile principale de reacție (PRA), adică An Garda Síochána, Serviciul de Sănătate (sănătatea) și autoritățile locale (inclusiv serviciul de pompieri) sunt agențiile desemnate de Guvern pentru a răspunde unor situații de urgență majore. În 2006, Guvernul a aprobat un cadru pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență (Cadrul / MEM), care stabilește cerințe specifice și proceduri uniforme în legătură cu aceste aspecte, care pot fi standardizate la nivel național, inclusiv declararea unei urgențe majore, alocarea funcțiilor și responsabilitățile între ARC-uri și comanda și controlul operațiunilor și aranjamentele de coordonare inter-agenție. Grupul național de coordonare supraveghează punerea în aplicare a programului-cadru. Există opt regiuni în scopuri de protecție civilă. Datorită dispozițiilor cadrului, fiecare dintre aceste regiuni dispune de un Grup de coordonare regională (DGG) interministerial pentru gestionarea majoră a situațiilor de urgență, care cuprinde personalul de conducere din cadrul PRA din cadrul acestei regiuni. Fiecare regiune are, de asemenea, grupuri regionale de lucru (RWG) pentru a sprijini GGR și pentru a-și asuma funcțiile atribuite la nivel regional. La nivel local / agenție, fiecare PRA este responsabil pentru îndeplinirea cerințelor și funcțiilor stabilite în Cadrul general.	Este similar IGSU La noi este nivel ministru în comitet interministerial situatii de criza La fel și la noi in comitet interministerial situații de criza La noi este CNSSU La noi sunt în CNSSU si MAPN, SRI etc Diferit fata de RO Similar RO Similar RO La noi este MAI nu MAPN Similar Similar – tb asociată cu regulamente pe tipuri de risc si Conceptii nationale conf HGR 557 Similar RO- comitet interministerial situatii de criza
---	---

Aceste cerințe includ evaluarea riscurilor, dezvoltarea planurilor, instruirea și exercitarea, răspunsul și recuperarea. Irlanda operează o abordare "cu toate riscurile" pentru urgențele majore, în care sunt recunoscute trăsăturile comune ale răspunsului coordonat și gestionarea consecințelor comune, indiferent de originea situației de urgență.	
ITALIA Protecția civilă în Italia nu este o structură, ci un sistem integrat care permite utilizarea coordonată a tuturor resurselor de stat și private disponibile. Structura operațională stabilită în caz de dezastre majore ține cont de organizarea administrativă a țării. Misiunea generală de protecție civilă națională este, atât la nivel central cât și la nivel local, să protejeze viețile, bunurile, proprietățile și mediul înconjurător de daune sau amenințări cauzate de catastrofe naturale și tehnologice și alte calamități. "Serviciul Național de Protecție Civilă" a fost instituționalizat prin Legea nr. 225 adoptată la 24 februarie 1992. Așa cum se menționează în primul său articol, Legea este elaborată de administrațiile de stat, atât centrale, cât și periferice, regiunile, provinciile, municipalitățile și comunitățile de munte, instituțiile publice naționale și locale și toate celelalte instituții sau organizații, atât publice, cât și private, prezente pe teritoriul național. Împreună, ele constituie Serviciul Național de Protecție Civilă, cu componente și structuri operaționale desemnate. Responsabilitatea de a decide asupra politicilor de protecție civilă este atribuită președintelui Consiliului de Miniștri sau ministrului de interne desemnat de acesta. Coordonarea serviciului național și promovarea activităților de protecție civilă sunt efectuate de către Departamentul de Protecție Civilă (DPC) sub conducerea președintelui Consiliului de Miniștri. Astfel, Departamentul Protecției Civile este brațul operativ al președintelui Consiliului, când vine vorba de a face față protecției populației și bunurilor țării. Departamentul de Protecție Civilă -CPD este gestionat de un șef de departament și este împărțit în opt sedii principale, fiecare fiind condus de un director general. Fiecare birou este în plus împărțit în două sau mai multe "servicii" care îndeplinesc sarcini specifice. În general, atunci când apare un eveniment dezastruos, Departamentul Protecției Civile este capabil să definească în termen foarte scurt semnificația dezastrului și să evalueze dacă resursele locale sunt suficiente pentru a le face față. În caz de necesitate, va fi garantat sprijinul provinciilor, regiunilor și municipalităților. În cele mai grave situații, Departamentul de Protecție Civilă preia coordonarea generală a operațiunilor, în timp ce toate autoritățile implicate la nivel regional, provincial și municipal își îndeplinesc rolurile specifice. Activitățile de protecție civilă sunt definite în funcție de trei categorii de bază: - Prognoza și prevenirea: În funcție de identificarea tipului și de distribuția și probabilitatea apariției riscului. - Salvarea și asistența pentru populația implicată: Această etapă necesită o intervenție rapidă și imediată în urma declanșării unei situații de urgență și necesită un răspuns imediat de către protecția civilă. - Depășirea stării de urgență și redresarea sistemului socio-economic: se referă la faza de acordare a structurilor și asistenței primite pentru populația afectată, recuperarea serviciilor esențiale, a structurilor și a activităților productive, pentru a garanta, în măsura posibilului, condiții de viață. Activitățile de mai sus sunt puse în aplicare de serviciul național de componente de protecție civilă și de structurile operaționale naționale, cum ar fi Corpul național de pompieri, poliția și forțele armate, Corpul forestier de stat, Crucea roșie italiană, Serviciul național de sănătate, Alpinismul, forțele de voluntariat, administrațiile de stat, regiunile, provinciile și municipalitățile, experții tehnico-științifici și instituțiile și organizațiile private. Activitățile de intervenție care implică operațiunile	Similar RO conf noii legi Similar RO Similar RO – Primul ministru și ministrul afacerilor interne La noi nu avem la Guv și în MAI Similar si in RO – dar în MAI Similar RO La fel si la noi Similar si in RO cu fis că IGSU asigura pompieri si pr civ

de salvare sunt coordonate de Comitetul Operațional, inclusiv de administrațiile și instituțiile implicate la nivel național și local. Acest plan structurat reprezintă terenul pentru o serie de activități intense concepute în esență pentru a îmbunătăți, pe de o parte, capacitatea de a răspunde la incidentele de urgență, pornind de la nivelul local prin utilizarea instrumentelor obișnuite prin disponibilitatea unor instrumente și măsuri extraordinare de la resursele de stat "și, pe de altă parte, îmbunătățirea capacității de mobilizare și organizare a operațiunilor de salvare / salvare. Responsabilitățile regiunilor în domeniul protecției civile au crescut recent. În cadrul unui proces continuu, obiectivul este de a stimula competențele și responsabilitățile instituțiilor regionale și locale, protejând în același timp rolul statului de orientare și coordonare globală. Multe regiuni au propria organizare și structură de protecție civilă, pe care le utilizează în caz de dezastre care nu își depășesc capacitățile. Acest proces a dat guvernelor regionale posibilitatea de a construi structuri de protecție civilă care să le corespundă specificităților teritoriale. Din acest motiv, guvernele regionale pot activa cea mai adecvată structură de protecție civilă bazată pe caracteristicile teritoriale și de risc care țin de specificul regiunii, respectând în același timp principiile fundamentale de protecție civilă definite de stat. În sistemul italian, responsabilitatea pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție civilă cade cu cel mai scăzut nivel administrativ posibil. Primarul este, din acest motiv, autoritatea primară de protecție civilă din cadrul municipiului său și, prin urmare, responsabilă de operațiunile de planificare și de salvare. În caz de catastrofe mari, responsabilitatea se escaladează progresiv prin nivelurile provinciale și regionale la nivel de stat (dezastre naționale). Prin urmare, regiunile sunt responsabile pentru definirea programelor de prognoză și prevenire a riscurilor; provinciile sunt responsabile de definirea și punerea în aplicare a planurilor de urgență aferente; iar municipiile sunt responsabile de proiectul de plan de urgență municipal și de coordonarea operațiunilor de salvare pe teritoriile lor respective. În caz de situații de urgență concrete, activitățile de coordonare și operaționale se desfășoară printr-o organizare ierarhică pe mai multe niveluri. Acesta este alcătuit din centrele operaționale municipale (COC) la nivel municipal, centrele operaționale mixte (COM) și centrele de coordonare a salvării (CCS) la nivel de provincie, centrele regionale de operațiuni la nivel regional și Direcția de comandă și control DI.COMA.C) la nivel național. Chiar dacă DI.COMA.C reprezintă nivelul național, este pus fizic pe locul de dezastru sau se închide prin acesta. De asemenea, Departamentul Protecției Civile a instituționat la sediul său Sala de Situații Naționale asigurând prezența în 24 de ore a principalelor structuri operaționale ale Serviciului Național de Protecție Civilă, reprezentând centrul permanent de monitorizare și control al incidentelor care au loc teritoriul național și determinarea situațiilor de risc care pun în pericol populația, bunurile, clădirile și mediul, garantând în același timp intervenția coordonată în numele mai multor instituții sau administrații.	Nu se aplica partea cu guv regionale in RO care sunt judetele La fel si in RO La noi similar la judet Similar RO La noi DSU are acces la CNCI din MAI si CNCCI
LETONIA Sistemul de protecție civilă este format din instituțiile de stat, autoritățile locale, comercianții și toți cetățenii capabili și ne-cetățenii. Letoniei. Asociațiile de persoane și alți rezidenți pot intra în sistem în mod voluntar. Organizarea sistemului se bazează pe un principiu administrativ teritorial. Sistemul este structurat în jurul unor unități de bază teritoriale formate din municipalități locale și orașe aflate sub jurisdicția statului. Primul-ministru este responsabil de funcționarea continuă a funcționării sistemului, de îndeplinirea sarcinilor și de îndeplinirea obligațiilor. La nivel național, responsabilitatea pentru planificarea urgențelor civile revine Serviciului de pompieri și de salvare din cadrul Ministerului de Interne. Responsabilitățile la nivel local revin municipalităților locale. Șefii instituțiilor și companiilor sunt responsabili de protecția civilă în propriile instituții și companii. Consiliul de gestionare a crizelor este condus de premier și acționează ca organism de conducere în caz de urgență.	Similar RO Similar RO Similar RO

Consiliul de gestionare a crizelor coordonează măsurile operaționale ale instituțiilor statului în caz de dezastre și cooperare civil-militară. Secretariatul Consiliului de gestionare a crizelor garantează funcția Consiliului. Autoritățile municipale sunt responsabile pentru înființarea și gestionarea Comisiei pentru Protecția Civilă a municipalităților și orașelor aflate sub jurisdicția statului. Comisia de protecție civilă coordonează măsurile de protecție civilă în cazul unui dezastru pe teritoriile administrative relevante. În funcție de tipul de urgență, coordonarea este organizată în conformitate cu Planul de protecție civilă al statului. La nivel local, președintele municipiului sau al municipiului sub jurisdicția statului este responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor de protecție civilă pe teritoriul administrativ relevant. Serviciul de stingere a incendiilor și de salvare (SFRS), fiind autoritatea responsabilă pentru protecția civilă și operațiunile de urgență, este coordonatorul general al instituțiilor statului. Aceeași structură ca cea de mai sus se aplică diferitelor tipuri de dezastre.	Similar RO Similar RO
LITUANIA Protecția civilă este gestionată și organizată la trei niveluri: național, județean (regional) și municipal (local) -La nivel național, guvernul, Comisia de urgență a Guvernului, Ministerul de Interne, Departamentul de pompieri și salvare (FRD) din cadrul Ministerului de Interne și agențiile subordonate, ministerele și alte instituții de stat iau decizii strategice privind implementarea sistemului civil măsuri de protecție. - La nivel județean, guvernatorii județeni, departamentele județene de protecție civilă și centrele județene de gestionare a situațiilor de urgență organizează pregătirea pentru situații de urgență și ajută, dacă este necesar, ca răspuns la acestea. - La nivel municipal, administratorii municipali, departamentele de protecție civilă (divizii și servicii), personalul de protecție civilă, centrele de gestionare a situațiilor de urgență municipale, prevenirea incendiilor și alte servicii de protecție civilă, agenții și agenții economice organizează pregătirea pentru urgențe și, dacă este necesar, răspund la acestea. Funcția principală a autorităților locale în situații de urgență la nivel local este de a oferi asistența necesară continuând cu sarcinile lor obișnuite, de a ajuta persoanele aflate sub jurisdicția lor, de a pune la dispoziție resurse locale și de a atenua consecințele unei situații de urgență și de a coordona acțiunile a serviciilor de asistență, cu excepția serviciilor de urgență. Atunci când consecințele unei situații de urgență afectează teritoriile mai multor municipalități, aceasta este clasificată ca o situație de urgență la nivel județean. Acest lucru poate întrerupe funcția autorităților locale. Se vor activa centrele de gestionare a situațiilor de urgență la nivel local și se va extinde Centrul Județean de Urgență pentru coordonarea resurselor din teritoriul afectat. Dacă este necesar, armata lituaniană și întreprinderile industriale vor oferi asistență. Se așteaptă ca toate instituțiile guvernamentale să-și îndeplinească funcțiile în situații de urgență. Comisia de urgență a Guvernului are dreptul de a lua decizii privind alocarea de servicii și resurse. Instituțiile sistemului de protecție și salvare civilă sunt responsabile pentru dezvoltarea unei structuri organizaționale în domeniul pregătirii în caz de urgență și de salvare. Pregătirea pentru situații de urgență civilă este o funcție cheie a statului și cuprinde măsurile de pregătire și intervenție în caz de urgență civilă întreprinse de instituțiile publice, autoritățile locale, entitățile economice și populația în ceea ce privește resursele de stat utilizate pentru susținerea economiei naționale și a populației și protecția mediului și proprietățile din efectele situațiilor de urgență. Pregătirea în caz de urgență civilă implică și participarea activă a populației. Asistența civilă pentru situații de urgență include toate activitățile și măsurile desfășurate de autoritățile publice și forțele de urgență și, ca atare, reprezintă un domeniu de activitate prioritar pentru asigurarea unei organizări și orientări a forțelor și a resurselor pentru a elimina în mod eficient consecințele situațiilor de urgență.	Similar RO Similar RO prin IGSU Similar RO prin ISU Similar RO prin primari La fel si RO La fel si RO La fel si RO La fel si RO

Atunci când execută funcțiile și sarcinile atribuite de experții autorității centrale de protecție civilă și organismele de sprijin, ministerele și alte instituții publice instituie servicii interne de protecție civilă. La nivel național, obiectivul protecției civile este de a asigura pregătirea pentru situații de urgență și dezvoltarea capacităților la toate nivelurile sistemului de gestionare a protecției civile pentru a îndeplini cerințele principale pentru securitatea națională și protecția civilă în caz de urgență, care să cuprindă reacția și recuperarea după urgențe. În cazul în care se produce dezastrul pe mare, Centrul de coordonare pentru salvarea maritimă din Lituania are grijă de lucrările de salvare pe mare. În toate celelalte cazuri, Departamentul de Foc și Salvare și serviciile sale subordonate sunt responsabile de efectuarea lucrărilor de salvare. La nivel ministerial, șefii ministerelor și instituțiilor de stat sau persoanele autorizate de acestea direcționează activitățile ministerelor și instituțiilor statului în domeniul protecției civile FRD este parte integrantă a sistemului de protecție și salvare civilă. Ea conduce activitățile sistemului de protecție și salvare civilă și este responsabilă pentru organizarea prevenirii dezastrurilor, coordonarea activităților de protecție civilă ale instituțiilor publice și a entităților economice și asigurarea pregătirii pentru implementarea măsurilor planificate de protecție civilă în situații de urgență în timpul perioadei de pace și război. La nivel național, guvernul, Comisia de urgență a Guvernului, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Generală de Investiții și agențiile subordonate acesteia, ministerele și alte instituții de stat iau decizii strategice privind implementarea măsurilor de protecție civilă. La nivel județean, guvernatorii județeni, departamentele județene de protecție civilă și centrele județene de gestionare a situațiilor de urgență organizează pregătirea pentru situații de urgență și ajută, dacă este necesar, ca răspuns la acestea. La nivel municipal, administratorii municipali, departamentele de protecție civilă (divizii și servicii), personalul de protecție civilă, centrele de gestionare a situațiilor de urgență municipale, prevenirea incendiilor și alte servicii de protecție civilă, agenții și agenții economice organizează pregătirea pentru urgențe și, dacă este necesar, răspund la acestea. Principalul corp al acestui sistem al Republicii Lituania este Comisia de urgență a Guvernului (GEC), care este asistată tehnic de FRD. Activitatea GEC este condusă de ministrul de Interne. GEC prezintă Guvernului Republicii Lituania propuneri privind gestionarea situațiilor de urgență. În funcție de situație, GEC poate implica instituții	La fel si RO prin noua lege La noi IGSU Similar si in RO Similar RO prin CNCCI La noi similar CNSSU Similar CJSU Similar CLSU La noi CNSSU
OLANDA Începând cu 1 ianuarie 2010, țara a fost subdivizată în 25 de regiuni de securitate. Regiunile de securitate sunt responsabile de poliție, de pompieri și de instituțiile de sănătate publică de pe teritoriul lor. Regiunile de securitate reprezintă legătura politică dintre organizațiile locale de protecție civilă și instituțiile În sistemul olandez de gestionare a crizelor, fiecare minister este responsabil de gestionarea crizelor în cadrul propriului său domeniu specific. Responsabilitatea generală revine Direcției Generale pentru Ordine și Siguranță Publică din cadrul Ministerului de Interne. Ministerul de Interne coordonează pregătirea pentru gestionarea crizelor și este responsabil pentru ordinea și siguranța publică. Aceasta include, printre altele, responsabilitatea pentru brigăzile de pompieri, gestionarea dezastrurilor și organizarea asistenței medicale în caz de dezastru. Centrul Național de Informare, inclusiv în cadrul Ministerului de Interne, se ocupă de informarea publicului. Dacă se produce o criză, un centru de criză pentru luarea deciziilor va fi înființat în cadrul ministerului în cauză. În afară de ministrul în cauză, primul-ministru poate cere altor ministere să participe la structura de luare a deciziei de criză a primului-ministru. În acest	Similar RO – judete versus nivel național Similar RO La noi NU ordinea publică (asemănare cu sistemul Englez) Similar RO La fel RO

caz, va fi creat un Centru Național de Coordonare. Responsabilitatea pentru salvarea în caz de catastrofe și pentru siguranță, în general, revine municipalităților. În caz de dezastru, municipalitățile vor coopera la nivel regional. Dacă activele regionale ar trebui să se dovedească insuficiente, asistența poate fi solicitată la nivel național. Ministrul de Interne este responsabil pentru această coordonare. În cazul în care un dezastru nu poate fi gestionat la nivel local, comisarul Reginei poate instrui primarul (sau primarii) cu privire la politica care urmează a fi întreprinsă. În acest caz, comisarul preia comanda operațională de gestionare a dezastrului, iar ministrul de interne dă instrucțiuni direct comisarului. La nivel național, fiecare minister este responsabil pentru crize și dezastre în cadrul domeniului său de politică. Centrul Național de Criză (CNC) funcționează ca unitate națională de coordonare atunci când crizele legate de dezastre afectează mai multe domenii politice. Autoritățile naționale de protecție civilă cooperează cu agențiile operaționale prin intermediul regiunilor de securitate. În cazul atacurilor teroriste, Coordonatorul Național pentru Combaterea Terorismului (NCTb, subunitatea Ministerului Justiției) va juca un rol major în luarea deciziilor și planificarea. Centrul Național de Criză (CNC) funcționează sub îndrumarea Ministerului de Interne. Ministerul de Interne este responsabil pentru securitatea și siguranța națională la nivel național. Fiecare minister este responsabil de securitatea și siguranța în domenii legate de domeniul său de politică. NCC acționează ca punct de coordonare pentru crize și dezastre, care afectează domeniile politice ale mai multor ministere. În cadrul Ministerului Afacerilor Interne a fost înființat un Centru Național de Criză (CNC) operațional permanent în scopul coordonării răspunsului la criză. Centrul Național de Criză (CNC) se ocupă de diseminarea informațiilor și de coordonarea măsurilor administrative între diferite ministere și autoritățile provinciale și municipale. La nivel regional, cele 25 de regiuni de securitate ale țării sunt responsabile cu probleme de protecție civilă în municipalitățile care aparțin teritoriului lor. Mai multe organizații cu sarcini legate de criză, cum ar fi brigăzile de pompieri și instituțiile de sănătate publică, sunt organizate în cadrul regiunilor de securitate. Pe lângă regiunile de securitate există 25 de regiuni ale poliției și un corp de poliție național (KLPD). La nivel local, fiecare municipalitate are o divizie, responsabilă cu problemele de protecție civilă.	La fel RO Similar – la noi sedul DSU este coamandantul acțiunii ajutat de mai mulți cdt ai intervenție Similar RO La noi SRI Similar Similar Similar județe și local din RO
NORVEGIA În domeniul pregătirii naționale, Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) are rolul de a sprijini Ministerul Justiției și de poliție în rolul său de coordonare, de a dezvolta și de a menține planurile naționale de pregătire și de reacție la situații de urgență și de a oferi consultanță și raportează Ministerului și Guvernului în legătură cu gestionarea crizelor naționale. Direcția a fost înființată în 2003 și își propune să mențină o imagine de ansamblu asupra riscului și vulnerabilității societății, să promoveze măsuri care să prevină accidentele, crizele și alte incidente nedorite și să asigure o planificare de urgență suficientă și un management eficient al accidentelor și crizelor Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) furnizează informații și consultanță și efectuează supravegherea ministerelor, a guvernatorilor județeni și a municipalităților. Cercetările, studiile și documentația referitoare la dezvoltarea vulnerabilității naționale și scenariul de amenințare în schimbare reprezintă o parte importantă a activității direcției, ca bază pentru planificarea pregătirii, a răspunsului și a priorităților în situații de urgență. Direcția planifică și desfășoară activități de gestionare a crizei și de comunicare în situații de criză pentru gestionarea strategică la nivel național, regional și local.	Pr Civ la Min Justiției Acțiunile similar cu RO Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU Similar RO Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU

În plus, Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este autoritatea publică națională pentru serviciile de pompieri municipale și intercomunale, autoritățile locale de inspecție a siguranței electrice și pregătirea și intervenția de urgență a guvernatorilor județeni. -	Similar RO Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU
Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este, de asemenea, responsabil pentru urmărirea profesională și administrativă a Apărării civile norvegiene, a Colegiului de planificare în situații de urgență, a Academiei Norvegiene de Pompieri și a celor trei școli regionale ale Apărării civile. Organizația pentru apărare civilă este o parte operativă a Direcției Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB). Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este responsabilă pentru educația și formarea forțelor de apărare civilă. Activitățile sale sunt organizate în jurul sediului central din Tønsberg și Oslo, 20 districte de apărare civilă, cinci lagăre de apărare civilă, cinci școli și cinci inspectorate regionale pentru inspecția și controlul siguranței electrice.	Similar RO cu amendamentul că la noi Direcția este IGSU
Direcția Norvegiană pentru Protecția Civilă și Planificarea de Urgență (DSB) este responsabil pentru chestiuni care intră sub incidența următoarei legislații:	
- Legea privind prevenirea incendiilor, exploziilor și accidentelor care implică substanțe periculoase și obligațiile serviciilor de pompieri legate de operațiunile de salvare	
- Actul privind inspecția și controlul instalațiilor și echipamentelor electrice	
- Legea privind apărarea civilă.	
La nivel ministerial, Ministerul Justiției și Poliția au o responsabilitate deosebită în ceea ce privește coordonarea activității de lucru privind siguranța, securitatea și planificarea de urgență în sectorul civil în general. Aceasta include responsabilitatea pentru elaborarea de noi orientări naționale, luarea deciziilor principale privind sistemul de pregătire civilă norvegiană și responsabilitatea administrativă pentru Serviciul de căutare și salvare (SAR).	Diferit în RO- olanda are asemănător cu Anglia (poliția)
Fiecare minister este, totuși, responsabil pentru planificarea în cadrul propriului sector. Consiliul de Urgență, ca structură subordonată Ministerului Justiției, organizează discuții cu alte ministere despre politici și împărțirea bugetului.	Similar la nivel atribuțiuni
Departamentul de planificare de salvare și de urgență din cadrul Ministerului Justiției și al Poliției este autoritatea superioară a Direcției de Apărare Civilă și Planificare Urgență.	Similar la nivel atribuțiuni
Ministerul Justiției și Poliția au responsabilități sectoriale de coordonare pentru planificarea pregătirii civile. Dacă există o incertitudine cu privire la care minister să coordoneze gestionarea crizelor, premierul, în consultare cu miniștrii relevanți, va numi ministerul-conducător la recomandarea Consiliului guvernamental de criză. În astfel de situații, Ministerul Justiției și Poliția vor lua inițiativa necesară până când nu va fi decis altfel. Cu asistența Unității de Asistență pentru Crize, ministerul principal va prelua funcția de secretariat pentru Consiliul de Criză al Guvernului.	
La nivel regional, guvernatorii județeni sunt reprezentanți ai statului și sunt responsabili pentru coordonarea și supravegherea protecției civile în regiunea lor. Administrația regională promovează planificarea de urgență la nivel local și participă la planificarea sprijinului pentru forțele militare, precum și responsabilitatea pentru problemele de mediu, agricultură și inspecția administrațiilor municipale. Într-o criză majoră, guvernatorul județean poate fi, de asemenea, responsabil pentru coordonarea gestionării crizelor, iar această autoritate crește foarte mult în vremuri de război.	Regional- similar județ
La nivel local, municipalitățile sunt responsabile pentru serviciile sociale esențiale care asigură continuarea acestor servicii în situații de urgență. Acest lucru este valabil pentru infrastructura locală, serviciile de sănătate, îngrijirea persoanelor în vârstă și informarea publicului. Municipalitățile au responsabilitatea principală de a aborda orice situație de urgență în timp de pace.	Similar RO
Instrumentele importante în acest sens sunt evaluarea riscurilor și vulnerabilității și stabilirea planurilor locale de gestionare a crizelor. Polițiștii sunt însărcinați cu asigurarea persoanelor, a proprietății, a ordinii și a siguranței publice. Aceștia sunt	Similar RO

responsabili pentru gestionarea accidentelor și incidentelor, în cazul în care viața și sănătatea sunt în pericol, și pentru a asigura măsuri pentru a preveni pericolul și a atenua consecințele. De asemenea, toate municipalitățile sunt obligate să aibă un serviciu de pompieri și aceasta este resursa primară a municipiului pentru gestionarea atât a incendiilor, cât și a altor tipuri de urgență. În plus, municipalitățile sunt obligate prin lege să întreprindă pregătiri civile de urgență pentru sectorul sănătății. Serviciul norvegian de căutare și salvare (SAR) menține o structură de coordonare integrată, ceea ce înseamnă că fiecare centru comun de coordonare a salvării este pregătit să se ocupe de operațiunile terestre, maritime sau aeriene, operațiunile de salvare a instalațiilor petroliere și gaziere offshore și operațiunile care necesită o cooperare internațională. - Forțele militare de apărare pot fi utilizate pentru a salva vieți și valori materiale în timpul accidentelor mari și al situațiilor de urgență, în care resursele civile sunt insuficiente. Forțele militare de apărare sunt în conducerea pazei de coastă și participă la serviciul civil de salvare. Aceștia desfășoară activități de informații și sunt responsabili pentru securitatea în administrația publică. Serviciile de informații și de securitate au responsabilități atât în pregătirea împotriva amenințărilor la adresa valorilor sociale importante, cât și în ceea ce privește gestionarea crizelor. Decretul regal din 4 iulie 1980 "Planul organizatoric al serviciului de salvare din Norvegia" prevede că operațiunile de salvare funcționează ca o cooperare între instituțiile publice și private sub conducerea a două centre majore de coordonare a salvării (RCC), 54 de centre de salvare locale subordonate și șaisprezece centre de salvare subacvatice. Agențiile publice au datoria de a pune resursele și personalul agenției la dispoziția conducerii operațiunii de salvare. Gestionarea colectivă a SAR la cele două centre de coordonare a salvării situate în Bodø și Stavanger și sub-centrele de salvare conduc și coordonează operațiunile de căutare și salvare în domeniile respective. Aceste centre sunt formate din reprezentanți ai mai multor agenții guvernamentale, care (împreună cu șeful local al poliției, care este în comandă generală) conduc și coordonează operațiunile de căutare și salvare în domeniile respective. Principiul de cooperare necesită o coordonare specială între părțile interacționate. În Norvegia, principiul cooperării este asigurat de cele două centre de coordonare a salvării, iar resursele publice speciale sunt dedicate operațiunilor de salvare.	Asemanri- in Legea 307 in RO, IGSU are comptentțe pt stins incendii pe mare/platforme
POLONIA La nivel național, Consiliul de Miniștri este responsabil de menținerea ordinii publice și a securității interne a statului. Este împuternicită să declare o stare de urgență. În cazuri urgente, gestionarea crizelor esie executată de ministrul competent pentru afaceri interne, care informează primul-ministru despre acțiunile sale. Actul de gestionare a crizelor stabilește componența și funcția sistemului de gestionare a crizelor și precizează sarcinile care trebuie îndeplinite de autoritățile, ministerele și unitățile administrației de stat și ale autoguvernării teritoriale la toate nivelurile. Elementele de bază ale sistemului sunt instituțiile constituționale, în special Consiliul de Miniștri. Parlamentul și președintele nu acționează decât atunci când trebuie luate măsuri extraordinare, de ex. în timpul unei situații de dezastru natural. Pentru a sprijini în continuare Consiliul de Miniștri în domeniul gestionării crizelor, a fost înființată Echipa de Gestionare a Crizelor în Guvern (GCMT), condusă de Primul-ministru împreună cu Ministrul de Interne și Administrație și Ministrul Apărării Naționale ca și președinți adjuncți . Principala sarcină a Echipei de Gestionare a Crizelor în Guvern (GCMT), este de a oferi consultanță și opinii cu privire la aspecte legate de inițierea și coordonarea activităților în domeniul gestionării crizelor, inclusiv planificarea civilă de urgență (CEP) la nivel național. Conform reglementărilor, fiecare ministru este responsabil pentru acțiunile din domeniul CEP în cadrul propriului domeniu de competență. Majoritatea serviciilor de urgență sunt subordonate ministrului internelor și administrației. Administrația este responsabilă pentru menținerea ordinii publice, protecția populației în situații de urgență și prevenirea	Consiliul de ministrii = GUV Similar OU1/99 Asmanari cu CNSSU cu disf ca la noi este laMAI si nu la GUV Similar RO

dezastrelor. Principalele sarcini ale Echipei de Gestionare a Crizelor în Guvern (GCMT), sunt următoarele: - Elaborarea propunerilor de utilizare a capabilităților și a resurselor necesare pentru a restabili controlul situațiilor de urgență - Oferiți consiliere în domeniul coordonării activităților administrațiilor publice, instituțiilor de stat și serviciilor de urgență în situații de urgență - Să emită avize cu privire la planul național de intervenție în caz de urgență și să îl prezinte Consiliului de Miniștri spre aprobare - să formuleze avize cu privire la planurile de protecție a infrastructurilor critice naționale și provinciale și să le prezinte Consiliului de Miniștri spre aprobare. GCMT își îndeplinește sarcinile în conformitate cu Planul de reacție la apărare, cu excepția cazului în care se introduce legea marțială și se activează sistemul de gestionare a apărării statului. Directorul Centrului guvernamental de securitate este secretarul GCMT. Centrul guvernamental de securitate este o nouă instituție care se ocupă de coordonarea eforturilor în domeniul gestionării crizelor și a situațiilor de urgență. Aceasta include, de exemplu, o prezentare detaliată a metodelor și mijloacelor de reacție la amenințări și de atenuare a rezultatelor acestora, culegerea de informații despre amenințări și analizarea materialelor colectate, precum și elaborarea de concluzii și recomandări pentru prevenirea și contracararea amenințărilor. La fiecare nivel administrativ, echipele de gestionare a crizelor (CMT) sunt stabilite (nu obligatorii la nivel municipal) ca organe de sprijin pentru conducătorii autorităților la nivelul dat. Provinciile sunt conduse de reprezentanți ai guvernului (voievozi). Principalele sarcini ale acestora sunt de a coordona prevenirea tuturor tipurilor de pericole, de a sprijini eforturile la nivel de autoguvernare și de a ajuta nivelurile guvernului inferior dacă resursele lor sunt inadecvate. Responsabilitățile la nivel municipal sunt toate problemele publice locale, în special protecția împotriva incendiilor și menținerea ordinii publice. Responsabilități suplimentare sunt monitorizarea amenințărilor, a sistemelor de avertizare timpurie, a alarmei și coordonarea operațiunilor de salvare și a evacuărilor. Șeful unei municipalități definește sarcinile de protecție civilă pentru toate instituțiile care funcționează în cadrul municipalității.	La fel La fel La noi DSU la MAI CNNCI ca sprijin decizie pt CNSSU Similar similar
PORTUGALIA Structura de protecție civilă este organizată la nivel național, regional și municipal. Întregul sistem de protecție civilă integrează Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă (ANPC), Serviciile Regionale de Protecție Civilă din Azore și Madeira (SRPC), Comandamentele Districtuale pentru Operațiunile de Ajutor (CDOS, câte unul în fiecare District) și Serviciile Municipale pentru Protecția civilă (SMPC, una în fiecare municipalitate). Șefii unităților administrative de protecție civilă (comandanții raionali) sunt desemnați de Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă Responsabilitatea pentru politica de protecție civilă revine guvernului, care va introduce, în programul respectiv, principalele orientări care urmează să fie adaptate sau propuse în acest domeniu de intervenție. Prin urmare, premierul și Ministerul de Interne sunt responsabile pentru îndrumarea politicii de protecție civilă la nivel național. La nivel regional / district, există comisii regionale de protecție civilă (responsabile de coordonarea politică și consilierea politică a guvernatorului civil) și de centrele de coordonare regională (coordonare operațională). În fiecare district există, de asemenea, un Comandament District pentru Operațiunile de Ajutor, o filială a Autorității portugheze de protecție civilă. În regiunile autonome Azore și Madeira există servicii regionale de protecție civilă, în funcție de	Similar RO La noi autoritate IGSU, serv județene ISU, La noi nu exista structura regionala Similar RO Similar RO Comisii/comitete similar RO,

administrația regională. La nivel local există servicii locale de protecție civilă în funcție de primar. Coordonarea politică și operațională este asigurată de organizațiile municipale de protecție civilă. Primarul, în exercitarea funcțiilor sale ca entitate responsabilă a politicii de protecție civilă din municipiu, este responsabil de activarea, pe parcursul producerii unui accident grav sau a unei catastrofe, a acțiunilor de protecție civilă adecvate care vizează prevenirea, ajutorul, asistența și reabilitare pentru fiecare caz. Imediat după ce un dezastru major nu poate fi soluționat fie prin mijloacele alocate municipalității, fie în districtul unde are loc dezastrul, Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă - ANPC activează Centrul Național de Coordonare pentru a coordona și controla operațiunile de asistență și sprijinul logistic la nivel național. O Comandă Națională pentru operațiuni de salvare funcționează 24 de ore pe zi în Autoritatea Națională pentru Protecția Civilă -ANPC pentru a controla și gestiona situația actuală Coordonarea interministerială se realizează de către Comisia Națională de Protecție Civilă (CNPC), consiliu consultativ care asigură coordonarea între diferite ministere și organizații și oferă consultanță politică guvernului. Coordonarea între agenții este asigurată de Centrul Național de Coordonare (CCON). CCON este organismul de coordonare al Sistemului Integrat de Operațiuni de Ajutor și Protecție (SIOPS) - un set de reguli și proceduri care garantează că agenții de protecție civilă acționează, la nivel operațional, într-un mod coordonat și sub o comandă unică. Organizațiile operaționale acționează sub comanda protecției civile în conformitate cu regulile SIOPS. Deciziile sunt luate de Centrul Național de Coordonare.	Similar RO Similar RO Similar RO prin CON/IGSU Similar , la noi CNSSU Similiar la noi CON/IGSU LA NOI CNCCI
SLOVACIA Responsabilitatea pentru sarcinile de protecție civilă constă în: -Guvernul -ministerele, alte organe ale administrației publice centrale și autorități publice -birourile raionale și municipalitățile -persoane juridice și persoane fizice. Ministerul de Interne (MAI) este autoritatea centrală a protecției civile din Slovacia. Secțiunea MAI privind gestionarea crizelor și protecția civilă este responsabilă de administrarea protecției civile în cooperare cu autoritățile publice și municipalități. Secțiunea privind gestionarea crizelor și protecția civilă cooperează, de asemenea, cu instituții publice și juridice și cu asociații civile / umanitare. MAI participă la operațiunile de salvare și evacuare în situațiile prevăzute de Legea privind protecția civilă. Obiectivul protecției civile este de a proteja - în sensul prezentei legi - viața, sănătatea și proprietatea și de a crea condiții de supraviețuire în timpul incidentelor de urgență și în situații de urgență. Sarcinile de protecție civilă includ implicarea activă în activități de salvare, de izolare și de eliminare în caz de dezastre și situații de urgență. Uniunea pentru protecție civilă este o organizație de protecție civilă voluntară și independentă din punct de vedere politic, care realizează măsuri de protecție civilă universal în spiritul acordurilor de la Geneva. Cele 50 de birouri raionale sunt responsabile în primul rând în situații de urgență civile. Departamentele de protecție civilă și gestionarea crizelor la birourile raionale planifică, gestionează și asigură activitățile legate de protecția populației civile în situații de urgență. Aceștia pot face uz de angajați la fabrici, fabrici și instituții de drept public din teritoriul lor. În îndeplinirea sarcinilor de protecție civilă, MAI cooperează cu organele de stat, municipalitățile, persoanele juridice și persoanele fizice, precum și cu instituțiile de drept public cu misiune umanitară care se desfășoară în operațiunile de salvare în caz de urgență (de exemplu	Similar RO Similar RO Similar RO Similar noua lege RO La noi similar/judet

Asociația Serviciilor de Salvare, Serviciul de salvare montană, Crucea Roșie Slovacă etc.).	
SLOVENIA Adunarea Națională stabilește liniile directoare de bază pentru organizarea și implementarea măsurilor de protecție împotriva dezastrelor naturale și de altă natură la nivel național, adoptă Programul național de protecție împotriva dezastrelor naturale și altor tipuri de catastrofe, supraveghează implementarea acestuia și oferă fonduri pentru remedierea efectelor unor fenomene naturale majore dezastre. Guvernul orientează și coordonează organizarea, pregătirea și punerea în aplicare a măsurilor de protecție împotriva dezastrelor naturale și de altă natură la nivel național, adoptă planul anual de protecție împotriva dezastrelor naturale și alte tipuri de dezastre și planurile naționale de intervenție în caz de urgență. Guvernul gestionează, de asemenea, recuperarea efectelor marilor dezastre naturale și de altă natură și supraveghează activitatea diferitelor ministere în domeniul protecției civile Administrația pentru Protecția Civilă și Ajutorul în caz de Dezastru - ACPDR (organismul constitutiv al Ministerului Apărării) este autoritatea națională, care îndeplinește îndatoriri administrative și tehnice în domeniul protecției civile. În Slovenia, termenul "protecție civilă" este utilizat pentru a descrie anumite unități operaționale care abordează sarcini relevante pentru intervenție și salvare în situații de urgență legate de accidente specifice care nu pot fi gestionate de alte forțe. Termenul "protecție civilă" include, de asemenea, structuri operaționale de conducere / coordonare în caz de accidente, compuse din comandanți ai protecției civile și din personalul lor (organizat la nivel național, regional și local). Cu alte cuvinte, în Slovenia protecția civilă se referă la o gamă de activități mult mai restrânsă și mai specifică decât cea comună în altă parte a UE. Administrația pentru Protecția Civilă și Ajutorul în caz de Dezastre (ACPDR) gestionează, de asemenea, cooperarea internațională și este - prin Centrul de notificare de urgență al Republicii Slovenia - și punctul de contact pentru cererile de asistență și alte anchete din străinătate. La nivel ministerial, fiecare minister este responsabil de punerea în aplicare a măsurilor de prevenire a dezastrelor naturale și de alte tipuri de catastrofe și de prevenire a consecințelor acestor catastrofe în domeniile care țin de competența lor. În cazurile de accidente minore, comandanții unităților individuale de protecție și de salvare comandă răspunsul. Gestionarea răspunsului la accidente majore sau dezastre este în mâinile comandanților de protecție civilă și a personalului acestora la nivel municipal sau regional. În caz de catastrofe majore, comandantul protecției civile al Republicii Slovenia gestionează răspunsul și el / ea va fi direct răspunzător față de Guvern. El sau ea va fi asistat de sediul central al Protecției Civile, care va fi format din membrii diferitelor ministere, experți din diferite domenii și șefii diferitelor unități de protecție și salvare. Există doar două niveluri administrative în Slovenia, adică nivelurile național și local. Cu toate acestea, o reorganizare a țării în regiuni este planificată pentru viitorul apropiat. La nivel local, municipalitățile operează și gestionează sistemul de protecție și salvare independenți în zonele lor. Sarcinile de protecție, de salvare și de salvare sunt efectuate de unitățile administrației municipale și de unitățile și serviciile de protecție și de salvare locale.	La noi Parlamentul Similar la noi-GUV Diferit- la noi nu este MAPN ci MAI Similar RO Similar RO Similar RO La noi este puțin diferit pr ca intre Guv si IGSU este MAI Va fi ca la noi pe 3 nivele
SPANIA În Spania, protecția civilă este definită ca protecția fizică a populației și a bunurilor în caz de risc sever, de calamitate publică sau de catastrofe extraordinare în care viețile și integritatea fizică a oamenilor sunt în pericol. Autoritățile naționale de	Similar RO

protecție civilă sunt responsabile de coordonarea globală a situațiilor de urgență. Structura de protecție civilă coincide cu structura administrativă. Structura organizatorică a protecției civile este subliniată ca atare: A. Comisia delegată a Guvernului pentru situații de criză a fost înființată în 1986. Se compune din prim-ministru și viceprim-ministri (adică președintele și vicepreședinții guvernului) și miniștrii afacerilor externe, apărării, economiei și Finanțe și interior. Sarcina Cabinetului de criză este de a coordona și coordona toate acțiunile legate de prevenirea, controlul și gestionarea crizelor. Responsabilitățile de luare a deciziilor revin primului-ministru. B. B. Comitetul Național de Planificare în Situații de Urgență Civilă (NCEPC), o funcție interministerială de sprijinire a Cabinetului de Criză, are în principal sarcini legate de furnizarea și implementarea resurselor în situații de criză sau de urgență. Comitetul este subordonat Ministerului Președinției Guvernamentale C. C. Structura protecției civile la nivel de stat începe de la Direcția Generală Protecție Civilă și Urgențe, sub ministrul de Interne. Reprezentarea acestei structuri în Comunitățile Autonome este responsabilitatea delegațiilor și subdelegațiilor guvernului. Fiecare dintre ele are o unitate de protecție civilă. Cele mai multe competențe în domeniul protecției civile (cu excepția problemelor nucleare) sunt transferate comunităților și municipalităților autonome, care dispun de o structură proprie pentru protecția cetățenilor și bunurilor. Comunitățile și municipalitățile sunt responsabile pentru planificarea integrată a protecției civile, inclusiv planurile de evaluare a riscurilor și pentru unitățile operaționale. Nu există variații în structura protecției civile în ceea ce privește tipurile de dezastre. Centrele comune de operare sunt create pentru a gestiona situațiile de urgență de la caz la caz. Relația dintre autoritatea națională competentă în domeniul protecției civile și organizațiile de protecție civilă, cum ar fi brigada de pompieri, serviciile medicale de urgență, poliția, sunt descrise în planurile diferite.	Noi nu avem comisie guvernamentală (la noi este comitetul interministerial situații de criza) La decizia este la GUV cam total Similar RO la MAI Similar RO Nici noi nu avem structuri dedicate pe tip deazatre dar avem HGR 557/2016 cu functii de sprijin
SUEDIA Responsabilitatea pentru planificarea urgențelor civile este tratată de trei niveluri diferite de guvern - național, regional și local. La nivel național, sistemul de pregătire în caz de urgență din Suedia se bazează în primul rând pe principiul responsabilității, ceea ce înseamnă că oricine este responsabil pentru o activitate în condiții normale își menține responsabilitatea corespunzătoare și inițiază cooperarea transsectorială în situații La nivel ministerial, în cadrul guvernului, Ministerul Apărării are responsabilitatea politică globală pentru planificarea civilă de urgență civilă (CEP). Pentru a se asigura că birourile guvernului suedez dispun de capacitatea coordonată de a gestiona situațiile de urgență transsectoriale, Secretariatul de coordonare a gestionării crizelor din cadrul birourilor guvernamentale suedeze este responsabil de gestionarea cotidiană. Gestionarea crizelor la Birourile Guvernului se bazează pe o abordare comună trans-sectorială. În conformitate cu principiul responsabilității, fiecare birou guvernamental este responsabil pentru planificarea și gestionarea crizelor în zona proprie de responsabilitate. O serie de autorități publice sunt reprezentate în fiecare zonă de coordonare (de exemplu, Administrația Suedează a Drumurilor, Agenția Suedează pentru Contingențe Civile (MSB), Agenția Națională de Poștă și Telecomunicații Suedeze, Garda de	Similar Mult mai evoluati decat la noi La ei MAPN la noi MAI Ei merg pe principiul management crizelor -sistem NATO Similar la noi in CJSU si CLSU

Coastă). Sarcinile lor sunt de a coordona activitățile de reducere a vulnerabilității și de a spori capacitățile de gestionare a situațiilor de urgență ale zonelor respective și, în consecință, sectorul propriu. De asemenea, se așteaptă ca acestea să asigure coordonarea cu sectorul de afaceri, municipalitățile și consiliile de administrație ale județului. Toate autoritățile suedeze sunt obligate să efectueze analize de risc și vulnerabilitate în zonele proprii, în efortul de a-și consolida propria capacitate generală de gestionare a situațiilor de urgență din Suedia. MSB joacă un rol important de coordonare între diferitele granițe ale sectorului și domeniile de responsabilitate. Acest rol de coordonare se bazează pe principiul responsabilității - cu alte cuvinte, MSB nu va prelua responsabilitatea altor actori. La nivel regional, consiliile de administrație județene sunt responsabile de coordonarea activităților de planificare civilă de urgență, cum ar fi exerciții, analize de risc și de vulnerabilitate și care acționează ca un centru de compensare între partenerii publici și privați. Aceștia sunt, de asemenea, responsabili pentru siguranța și pentru examinarea riscurilor legate de planificarea utilizării terenurilor. Consiliile de administrație județene coordonează măsurile relevante cu actorii relevanți pentru a menține nivelul de responsabilitate în timpul crizei și au responsabilitatea globală pentru a raporta necesitatea suportului națiunii gazdă în cazul unei urgențe majore. În plus, consiliile de administrație ale județului coordonează și contactul cu mass-media în situații de urgență, crize și dezastre majore. În conformitate cu principiul proximității, municipalitățile suedeze la nivel local au un grad ridicat de autonomie și joacă un rol important în apărarea civilă, planificarea civilă de urgență și pregătirea, precum și prevenirea accidentelor și a dezastrilor prin siguranță în planificarea utilizării terenurilor și prin prevenirea accidentelor în conformitate cu Legea privind protecția civilă. În timpul unei urgențe majore sau a unui război, consiliul executiv municipal este cea mai înaltă autoritate civilă din cadrul frontierelor municipale, responsabilă de toate comenziile civile și gestionarea crizelor la nivel local, planificare și pregătire. Municipalitățile beneficiază de sprijin continuu și asistență din partea consiliului de administrație al județului în domeniul planificării, exercițiilor și formării în situații de urgență. Consiliul de administrație al județului cooperează cu diferite organisme la nivel local, regional și central pentru a crea o societate sigură și sigură. Planurile de urgență sunt în vigoare pentru a face față situațiilor care apar înainte, în timpul și după o urgență.	Similar la noi prin PAAR Similar judet RO Similar judet RO la noi autonomie prin lege dar dependenta prin buget
MAREA BRITANIE Secretariatul pentru contingente civile (CCS), cu sediul la Cabinetul de Miniștri din centrul administrației centrale, este responsabil de planificarea urgențelor civile în Anglia și Țara Galilor Aceasta este o responsabilitate descentralizată în Scoția și Irlanda de Nord. CCS a fost înființată în iulie 2001, iar administrația a lucrat de atunci în parteneriat cu departamentele guvernamentale, administrațiile delegate și părțile interesate principale pentru a spori capacitatea Regatului Unit de a se pregăti, a răspunde și de a se recupera din situații de urgență. Rolul administrației centrale, al administrațiilor delegate și al nivelului regional este de a sprijini și de a completa eforturile depuse de respondenții locali prin furnizarea de resurse și coordonare. Nivelurile centrale și regionale vor fi implicate numai în eforturile de intervenție în caz de urgență și în eforturile de recuperare, în cazul în care acest lucru este necesar sau util. Prin urmare, principiul călăuzitor este că principala responsabilitate pentru gestionarea dezastrilor ar trebui să rămână la nivel local. În cazul unui dezastru, în cazul unor reacții imediate, se pune accentul pe planurile de urgență elaborate de serviciile de urgență (poliție, incendiu, ambulanță și pază de coastă), autoritățile locale, serviciile publice de sănătate, persoanele responsabile de	Diferi – la ei Agentie GUV La ei – ca la SUA- merg multe catre local

instalațiile industriale și altele, sectorul voluntar.

În mod normal, poliția va prelua conducerea în coordonarea răspunsului local la o situație de urgență în care a fost comisă o infracțiune. Dacă există o amenințare la adresa siguranței publice, autoritatea locală va prelua de obicei conducerea în timpul fazei de recuperare. Dacă amploarea unui dezastru copleșește resursele locale disponibile, echipele regionale de reziliență (o mică echipă de oficiali guvernamentali din cadrul unui Oficiu al Guvernului pentru regiune care lucrează în probleme de protecție civilă) vor coordona resurse suplimentare care pot fi solicitate și de la autoritățile și organizațiile vecine ca de la guvernul central.

Numai catastrofele masive justifică coordonarea la nivelul administrației centrale de către CSC sau departamentul principal de conducere desemnat de CSC sau de Comitetul pentru contingente civile (CCC).

În cazul în care natura situației de urgență este de așa natură încât afectează activitatea mai multor departamente guvernamentale, va fi necesar un răspuns colectiv, condus de Departamentul guvernamental principal (LGD).

Principala sarcină a Departamentului guvernamental (LGD) este de a asigura coordonarea răspunsului guvernului central. Procesele colective de luare a deciziilor în cadrul guvernului central sunt furnizate prin sistemul de comitete al cabinetului, iar luarea deciziilor în situații de urgență urmează același model. Datorită caracterului imprevizibil al situațiilor de urgență, guvernul întreține instalații dedicate de gestionare a crizelor - cabinete de birouri de informare (COBR) - și acorduri de sprijin care sunt activate doar în cazul unei urgențe naționale majore.

Primul-ministru, secretarul de interne sau un alt ministru supleant va conduce, în mod normal, reuniuni-cheie care implică miniștri și funcționari din departamentele relevante, după caz. Actorii externi cheie pot fi invitați să participe, în funcție de natura situației de urgență. Întâlnirile vor acoperi toate aspectele strategice ale efortului de reacție și de recuperare. Funcționarii din COBR vor identifica opțiunile și vor propune sfaturi cu privire la problemele pe care miniștrii trebuie să se concentreze.

În cadrul COBR, un organism de decizie de nivel înalt (Grupul strategic pentru incidente teroriste și Comitetul pentru contingente civile (CCC) pentru toate celelalte situații de urgență) supraveghează răspunsul guvernului.

Atunci când situațiile de urgență apar în Scoția, Țara Galilor sau Irlanda de Nord, răspunsul va necesita adesea implicarea administrațiilor descentralizate. Administrațiile descentralizate preiau unele dintre responsabilitățile departamentului guvernamental care se desfășoară de către departamentele guvernului britanic din Anglia și unele dintre responsabilitățile regionale de coordonare, care revin echipelor regionale de reziliență din Anglia.

La nivel regional, echipele de reziliență regională (RRT) din cadrul fiecărui oficiu al guvernului regional acționează ca un canal de comunicare între administrația centrală și nivelul local. Aceștia sunt responsabili de activarea Centrelor Operaționale Regionale acolo unde este necesar, sprijinind eforturile de răspuns local și de recuperare și asigurând o imagine exactă a situației.

În cazul în care răspunsul la urgență ar beneficia de coordonarea regională, va fi convocat un grup regional de coordonare (RegCG). Necesitatea acestor grupuri poate fi decisă fie de echipele de reziliență regională (RRT), la cererea respondenților, fie de către Departamentul guvernamental principal, în consultare cu biroul guvernului sau cu Departamentul pentru Comunități și administrația locală. Aceste grupuri reprezintă echivalentul regional al Grupurilor Strategice de Coordonare Locale.

În cele mai grave circumstanțe, poate fi necesară convocarea unui Comitet Regional pentru Contingente Civile (RCCC) pentru a sprijini activitatea de reacție și recuperare în întreaga regiune.

În Londra, deoarece există aranjamente diferite, SCG Londra reunește toți respondenții relevanți pe o bază pan-londoneză. Ca rezultat, sa convenit că, în timp ce echipa de rezistență din Londra ar îndeplini aceleași funcții ca și alte echipe de rezistență ale Oficiului Guvernului, SCG Londra va îndeplini rolul care ar fi în mod normal realizat de RegCG sau RCCC în altă parte.

La nivel local, abordarea Regatului Unit în ceea ce privește reacția și recuperarea în caz de urgență se bazează pe o abordare ascendentă în care se administrează operațiunile și deciziile se iau la cel mai mic nivel adecvat. În toate cazurile, agențiile

La ei conduce politia la noi IGSU
(comandantul interventiei sau actiunii)

La noi CNCCI dar nu la GUV ci la MAI

Similar la noi

Elemente comune cu RO dar particular
sistem englez

Este vb de atributii ministere pe functii
de sprijin- cumva similar SUA

La ei se vb foarte rar de national ci mai
mult de comitete regionale

Ca la noi reactie de la local spre national
dar ei au capacitate de autonomie locala
mai mare (organizational si bugetar)....

locale reprezintă blocurile de reacție și operațiunile de recuperare. Într-adevăr, nivelul local se ocupă de majoritatea situațiilor de urgență, cu puțin sau deloc contribuții la nivel regional sau național.

În conformitate cu Legea privind cotingentele civile (CCA), respondenții de categoria 1 trebuie să aibă planuri de urgență care trebuie să includă o procedură pentru a determina dacă a apărut o urgență. În timp ce din punct de vedere istoric, acest rol a fost întreprins de serviciile de urgență, acest lucru poate fi făcut de orice responsabil de categoria 1. Decizia asupra celui care este cel mai bine plasat pentru a determina dacă a apărut o urgență va depinde de tipul de urgență.

În ceea ce privește coordonarea interdepartamentală, există un cadru național generic pentru gestionarea răspunsului la situații de urgență care este aplicabil indiferent de dimensiunea, natura sau cauza unei situații de urgență, dar rămâne suficient de flexibil pentru a fi adaptat nevoilor unor circumstanțe particulare. Adoptarea acestui cadru de management convenit la nivel național va contribui la integrarea planurilor și procedurilor în cadrul și între agenții și între granițele geografice. De asemenea, se asigură că toate agențiile își înțeleg rolurile și responsabilitățile în răspunsul combinat. Acest cadru identifică diferitele niveluri ale gestionării cu o singură agenție și a mai multor agenții în răspunsul de urgență și definește relațiile dintre acestea. Acesta oferă un cadru comun în care agențiile individuale își pot dezvolta propriile planuri și proceduri de răspuns

În cazul în care a fost înființat un Grup de Coordonare Strategică (SCG) și a fost activată Camera de informare a cabinetului (COBR), un ofițer de legătură guvernamental (GLO) va fi în mod normal trimis imediat la declanșarea unei situații de urgență. Pentru situațiile de urgență non-teroriste, acest rol va fi în mod normal realizat de către oficiile guvernamentale din regiunile engleze. În situațiile de urgență teroriste, GLO va fi, în mod normal, un ofițer senior Home Office, susținut de o echipă multidisciplinară (Echipa guvernamentală de legătură).

În administrațiile descentralizate, oficialitățile administrației competente vor fi, de asemenea, parte din echipă sau chiar vor conduce aceasta. GLO va fi principalul canal de legătură între COBR și scenă.

În cazul în care COBR nu este activat, dar este nevoie de implicarea guvernului central, echipa regională de reziliență competentă din Anglia va intra în legătură cu SCG pentru a facilita schimbul de informații în ambele sensuri și va oferi consultanță persoanelor care răspund local.

În acest cadru, gestionarea efortului de intervenție în situații de urgență se realizează la unul sau mai multe niveluri ascendente: Operational (cel mai mic nivel), Tactical and Strategic (sau Gold, Silver and Bronze). Acest cadru se bazează pe concepte de comandă, control și coordonare.

În unele cazuri, natura sau gravitatea unei situații de urgență poate necesita implicarea nivelului regional în Anglia, o administrație descentralizată sau guvernul central al Regatului Unit, așa cum se prevede în "Acordurile guvernului central pentru a răspunde unei situații de urgență: Conceptul de operațiuni"

În cazul în care administrația regională, administrativă sau statul britanic sunt convocate, rolul și funcția lor este identificarea și abordarea aspectelor care necesită rezolvare sau coordonare la aceste niveluri în vederea realizării obiectivelor convenite. Astfel de niveluri de "nivel superior" nu elimină perspectiva strategică locală de la nivel local; mai degrabă ei iau în considerare numai acele aspecte și dimensiuni în care valoarea poate fi adăugată de o perspectivă mai largă sau mai înaltă.

Din acest motiv, o perspectivă și un rol strategic local (SCG) pot fi deosebite de perspectiva strategică regională (de exemplu, Grupul de Coordonare Regională (RegCG) unde, de exemplu, ar trebui să fie determinate prioritățile concurente pentru ajutorul reciproc disponibil) din perspectiva națională a Regatului Unit (Comitetul civil privind cotingentele), în care pot apărea probleme strategice naționale (și potențial internațional) cu privire la răspunsul de urgență.

cam ca la SUA

Cam ca la 557/2016 la noi

Putin altfel decat RO, la ei comitetul COBRA are competente pe managementul integrat al crizelor

Asa avem si noi

CONCLUZIE

Prin noua lege a Protecției Civile au fost preluate, adaptate cele mai eficiente sisteme de răspuns din Europa care abordează următoarele concepte:

- a) Paliere de răspuns național, județean/regional și local,
- b) Coordonarea protecției civile la nivel prim ministru
- c) Conducerea de către MAI a structurilor decizionale și operaționale
- d) Integrarea conceptului de conducere a acțiunilor de răspuns la situații de urgență, dezastre, alte evenimente și conflict armat
- e) Existența comitetelor de Pr Civ (similar) la nivel național, județean și local
- f) Conceptul de comanda-control prin centre de cordonare și conducere
- g) Existența la MAI a principalelor forțe de răspuns
- h) Conceptul de funcții de sprijin și responsabilități ministeriale
- i) Concept instiintare-alarmare